

Die armenischen apokryphen Apostelakten.

Herausgegeben

von

Prof. P. Vetter

II. *Die Akten der Apostel Petrus und Paulus.*

Den Text dieser Akten entnehme ich den (in dieser Zeitschrift, Jahrgang I, Mitteilungen S. 1, 2 näher beschriebenen) Handschriften A, B, C, E. In Cod. A steht der bezügliche Text fol. 575–583, und der Titel lautet: „Gedächtnis und Martyrium der heiligen Apostel Petrus und Paulus und ihre Akten (Thaten)“; in B, Band III, fol. 294–299, Titel: „Die Akten (Thaten) der heiligen Apostel Petrus und Paulus, und ihre Vollendung“; in C, fol. 441–448, Titel: „Die heiligen Apostel Petrus und Paulus, wie sie zu Rom vollendet wurden“; in E, fol. 605–611, Titel: „Die Akten (Thaten) Petri und Pauli, und ihr Martyrium“.

Diese vierfache Textüberlieferung scheidet sich in zwei Linien: einerseits sind unter sich verwandt A und B, anderseits C und E. Am nächsten stehen sich C und E, doch nicht in dem Grade, dass ein Text vom andern direkt abhängig wäre. Für Herstellung des Textes gilt als oberster methodischer Kanon der a. a. O. betonte Grundsatz, dass diejenige armenische Variante, welche genau mit irgend einer Variante der griechischen handschriftlichen Ueberlieferung sich deckt, die Vermutung der Ursprünglichkeit für sich hat. Es sind freilich zwei Ausnahmen denkbar: einmal dass das Zusammentreffen ein rein zufälliges sei, und sodann dass einer der armenischen Texte ABCE nachträglich auf Grund einer griechischen Handschrift korrigiert sein möchte. Der erstere Fall ist möglich, aber in der Wirklichkeit trifft er so selten zu, dass das Gesamttergebnis dadurch nicht beeinträchtigt werden kann. Der zweite Fall ist thatsächlich ausgeschlossen. Denn die 4 armenischen Texte stimmen in einer erheblichen Anzahl von Abweichun-

gen gegenüber der gesammten griechischen Ueberlieferung zusammen, namentlich weisen sie übereinstimmend zahlreiche Lücken im Verhältniss zum Griechischen auf. Wäre wirklich einer der armenischen Texte später nach dem Griechischen korrigirt worden, so müssten doch in erster Linie diese Lücken ergänzt worden sein.

Der Kanon bleibt also berechtigt. Seine Anwendung führt zu folgendem Urteil über das innere Verhältniss der Familien AB und CE: die ursprünglichere Ueberlieferung liegt in AB vor, in der anderen Familie stellt E den besseren Text dar, obwohl sein Wortlaut an einzelnen Stellen offenbar das Ergebnis einer innerarmenischen (nicht auf Vergleichung mit dem Griechischen ruhenden) Korrektur ist, C steht an Genauigkeit und Zuverlässigkeit weit zurück hinter E sowohl, als hinter AB. Innerhalb der Familie AB hat B, wenn auch da und dort durch Lücken und Kürzungen entstellt, im allgemeinen zweifellos die altertümlichere Textgestalt bewahrt. Ich lege daher in indifferenten Fällen d. h. da, wo weder das Verhältnis zum griechischen Original noch innere Kriterien sicheren Aufschluss gewähren, den Wortlaut von B zu Grunde.

Die Vergleichung der armenischen Uebersetzung mit ihrer griechischen Vorlage ist durch folgende Gesichtspunkte bestimmt: für einzelne Kategorien sprachlicher Verhältnisse lässt sich *a priori* eine völlige Sicherheit nicht gewinnen wegen grundsätzlicher Verschiedenheiten zwischen der armenischen und griechischen Syntax. Hier zählt vor allem die Determination durch den Artikel. Das Altarmenische kennt den Artikel nicht, sucht ihn aber in vielen Fällen durch pronominale Suffixe (*ս*, *գ*, *ն*) zu ersetzen. Wenn diese Suffixe im Armenischen stehen, so kann für die entsprechende griechische Vorlage der Artikel vermutet werden, aber auch bloss vermutet, stehen sie nicht, so folgt für die griechische Vorlage noch keineswegs das Fehlen des Artikels. Hier bewegen wir uns also auf unsicherem Boden. Aehnliches gilt für die Partikeln. Das Armenische besitzt den Reichtum an Partikeln, der das Griechische auszeichnet, nicht; die am häufigsten gebrauchte Uebergangspartikel ist die Partikel *և* „und“, die wiederholt auch für andere griechische Partikeln ausser *καὶ* oder *το* gesetzt wird. Aus dem Vorkommen von *և* in der armenischen Uebersetzung darf daher noch nicht gerade auf ein *καὶ* in der griechischen Vorlage geschlossen werden. Ausserdem ist bei kaum einer der übrigen Partikeln das entsprechende griechische Korrelat mit Sicherheit vorauszusetzen: *δέ* wird allerdings in den meisten Fällen durch *իւկ* gegeben,

օ՞ն, τοւսս durch ապա, արդ, այժմ, aber auch իսկ kann für օ՞ն stehen, so in unserem Stücke § 53. 72, ebenso ապա für τότε, hie und da für τὸ Λοιπόν (§ 76, ապա արդ § 68), ja sogar für μέν, das an sich im Armenischen unübertragbar ist, so § 87. Eine dritte syntaktisch stilistische Verschiedenheit ist in der beiderseitigen Tempus-Folge zu beobachten. Das Armenische liebt es, bei den Verben des Sagens gerne das Praesens im selben Zusammenhang auf das Praeteritum folgen zu lassen. Da im Griechischen ein derartiger Wechsel zwar selten, aber doch nicht ganz unerhört ist, so kann abermals ein sicherer Schluss auf den Wortlaut der griechischen Vorlage vom Armenischen aus (in solchen Fällen) nicht gemacht werden.

Derartigen allgemeinen Bedenken reiht sich für unser Stück noch ein ganz individueller Umstand an: der Armenier gibt zwar regelmässig seine Vorlage wortgetreu wieder, jedoch nur da, wo der Periodenbau im Griechischen verhältnissmässig einfach ist. Wird der Satzbau im Griechischen einigermassen verschlungen, dann gestaltet sich die armenische Uebersetzung leicht frei und willkürlich. Der Grund liegt in einem rein äusseren Umstände: der Armenier hat nämlich seine griechische Vorlage nicht abgelesen, sondern er übertrag, und zwar, wie es scheint, ziemlich rasch, auf Grund eines ihm vorgesprochenen Diktats. Den sichersten Beweis hiefür liefert § 51, not 6. Die an dieser Stelle zu konstatierende Verwechslung von Σίμων und ὑμῶν (θεὸς-ς ὑμῶν) ist nur bei mündlichem Vorsprechen möglich gewesen.

Bei Fertigung der griechischen Rückübersetzung habe ich folgende Methode eingehalten: ich vergleiche den nach obigen Grundsätzen hergestellten armenischen Text mit dem Wortlaut des von Lipsius in "Acta Petri, acta Pauli, acta Petri et Pauli, acta Pauli et Theclae, acta Thaddaei" (Acta apostolorum apocrypha, post Const. Tischendorff denuo ediderunt Ric. Adalb. Lipsius et Maxim. Bonnet, pars prior), Lipsiae, 1891, p. 178–222 abgedruckten Textes der Πρᾶξεις τῶν ἀγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. In solchen Fällen, wo der armenische Text zum griechischen, wie ihn Lipsius hergestellt hat, nicht stimmt, unterscheide ich: hat der armenische Wortlaut in keiner der von Lipsius im kritischen Apparat gesammelten Varianten sein entsprechendes Aequivalent, so suche ich den armenischen Ausdruck ins Griechische zurück zu übersetzen, (sei es dass es sich um einen Zusatz oder um eine Variante handelt), und mache dies dann im griechischen Texte durch Sperrdruck

kenntlich. Bleibt der entsprechende griechische Ausdruck zweifelhaft, so wird der armenische Wortlaut innerhalb des griechischen Kontextes in lateinischer Uebersetzung wiedergegeben. Deckt sich aber der armenische Wortlaut mit irgend einer der griechischen Varianten, so wird diese in den griechischen Kontext eingesetzt und in der Anmerkung der oder die betreffenden Codices, welche die Variante bezeugen, mit den von Lipsius eingeführten Siglen namhaft gemacht. Liegt ferner im Armenischen eine Lücke vor gegenüber dem Griechischen, so wird, wenn der bezügliche Ausdruck in sämtlichen griechischen Textzeugen sich findet, der Unterschied zwischen dem Armenier und Griechen durch "om" in den Anmerkungen konstatiert, fehlt der Ausdruck aber auch beim einen oder anderen der griechischen Zeugen, so wird dessen Siglum dem Rubrum "om" angefügt.

Aus den dargelegten methodischen Grundsätzen dürfte an sich schon hervorgehen, es möge aber auch noch ausdrücklich gesagt sein, dass es meine Absicht nicht ist noch sein kann, in der griechischen Kolumne den ganz genauen Wortlaut der vom Armenier benützten griechischen Vorlage herstellen zu wollen.

Trotz dieser Mängel der armenischen Uebersetzung kommt ihr gleichwohl hervorragende kritische Bedeutung zu, weil sie auf einem griechischen Texte ruht, der an Altertümlichkeit unsere gesammte griechische Ueberlieferung der Petrus und Paulus-Akten überragt. Mit Hilfe der armenischen Uebersetzung lassen sich nicht wenige in der gesammten griechischen Ueberlieferung verderbte Stellen mit überzeugender Sicherheit emendieren, so § 32 καὶ δραμεῖν, § 40 δεινά, ebenda γνωρίζω (oder ἐγνώρισα), § 42 ἄλλως, § 43 ἀκριβεῖα τῆς νίκης, § 49 Σαμαρείᾳ, § 60 κατὰ νόμον (τοῦ νόμου ist völlig sinnlos), ebenda κατὰ τὰς ἴδιαν ἀνιερῶν χαραχμάτων ἐπιτηδεύσεις, § 73 ἀνώξαι, § 75 Θεός, § 78 ἀνιερότης, § 83 σκεδαγθῶσι χωρὶς μου μένοντες.

I. Եւ եղեւ յետ ելանելոյ սրբոյն Պաւղոսի 'ի Պաւղոմեղեացյոց կղզւոյն՝ գալ նմա 'ի կողմանս Խտաղացւոց. և լսելի եղեւ Հրէիցն, որք էին յերիցագունին 'ի Հռովմ; եթէ Պաւղոս խնդրէ առ կայսր գալ:

II. 'Ի տրտմութիւն ապա անկեալք և 'ի տարակուսանս մեւ 5 Ճամեծս ասեն ցմիմեանս. Ոչ շատանայ զի զամ եղբարս և զջը նողս մեր 'ի Հրէաստանի և 'ի Ամարիայ և 'ի Պաղեսափնեայ նեղեաց. այլ ահա և այսր գայ 'ի ձեռն ցոփութեան խնդրել 'ի կայսերէ կորուսնել զմեզ:

A. Յիշատակ և վկայութիւն սուրբ առաքելոցն Պետրոսի և Պաւղոսի և գործք նոցին.

B. Գործք սրբոց առաքելոցն Պետրոսի և Պաւղոսի և կատարումն նոցին.

C. Պետրոսի և Պաւղոսի սրբոց առաքելոցն թէ զիարդ 'ի Հռովմ կատարեցան.

E. Գործք Պետրոսի և Պաւղոսի և վկայութիւն նոցին.

I. ¹ եղեւ օմ. C. — Գործութեղիսացւոց AE; Գորոյ մելիտացւոց C.; Պաւտոյ մեղիսացւոց B. — ² Խտաղացւոց E; Խտաղացւոց AB. — ³ Հրէից CE. — որոց E. — յերիցագոյնին B. — 'ի Հռովմ օմ. C (A օմ. 'ի tantum).

II. ⁵ 'ի տրտմութեան ABC., praem. և B. — ապա անկեալք: ապա անկեալ E., ապականեալք C., եղեալք AB. — ⁶ շատացաւ C. — զծնօղսն C. — ⁷ Պաղեսափն ABE. — ⁸ աստ (գայ) C. — 'ի ձեռն: praem. և B. — ցոփութեան A., ցոփութեց BCE. — ⁹ 'ի կայսերէ: add. այսր գալ B.

I. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἔξελθεῖν τὸν ἄγιον Παῦλον ἀπὸ Γαυδομελήτης¹ τῆς νήσου ἐλθεῖν αὐτὸν ἐπὶ Ἰταλίαν, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς οὖσιν ἐν τῇ πρεσβυτερῷ Ῥώμῃ², ὅτι Παῦλος αἱ τε ἵται πρὸς καίσαρα ἐλθεῖν.

II. Λύπη οὖν¹ περιπεσόντες καὶ ἀθυμίᾳ μεγάλῃ² λέγουσι πρὸς ἑαυτούς· Οὐκ ἀρκεῖ, ὅτι πάντας τοὺς ἀδελφούς καὶ τοὺς γονεῖς ἡμῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν τῇ Σαμαρείᾳ καὶ ἐν τῇ³ Παλαιστίνῃ ἔθλιψεν⁴; ἀλλ' οἶδον καὶ ἐνταῦθα ἔρχεται, δ' ἐπιθέσεως αἱ τησσάρες μενοὶ καίσαρα τοῦ ἀπολέσαι ἡμᾶς.

I. ¹ Γαυδομελίτης G oder Γαυδομελήτης D. — ² ομ. τῶν πόλεων.

II. ¹ ομ. μεγάλῃ DGI. — ² μεγάλῃ HP. — ³ ομ. πάσῃ BCFGIKLN. — ⁴ ομ. μόνος C; ομ. καὶ οὖν ἡρκέσθη ἐν τούτοις BDHIP.

III. Ատեան ապա ամ ատեանն ընդդէմ Պաւղոսի, և բազում յեղանախա արարեալ հաճոյ եղե նոցա անկանել առաջի Կերովնի արքայի, որ թագաւորէր ընդ աւուրսն ընդ այնոսիկ, որպէս զի մի' թողացուսցէ գալ Պաւղոսի 'ի Հռովմ. և արարեալ պատրաստութիւն ոչ սակաւ ընծայիցն և բարձեալ ընդ ինքեանս հանդերձ աղաչանօք եկին առաջի նորա ասելով. Աղաշեմք զքեզ, բարի թագաւոր, առաքեա յամ քաղաքս և 'ի գաւառս քո բարեպաշտութեանդ. և հրամայեա, զի Պաւղոս ոմն նեղիչ ամ հայրենի ազգին մերոյ խնդրէ գալ այսր առ 'ի զմեզ կորուսանել. և շատ է մեզ, ով մեծ թագաւոր, այս նեղութիւնս, 10 զոր ունիմք 'ի Պետրոսէ :

IV. Լուեալ զայսոսիկ թագաւորն Կերովն պատասխանի ետ և ասէ ցնոսա. Լինի ըստ կամաց ձերոց. և զրեմք յամ քաղաքս մեր, որպէս զի յամենայնի կատարելապէս մի' եկեսցէ 'ի կողմանս

III.¹ Ատեան—ընդդէմ B.; օմ. ատեանն E., և մատեան ամենեքեան ընդդէմ A.; յարեան ամն ընդդէմ C.—² եղանակս B.—նոցա օմ. A.—անկանել օմ. B.—³ թագաւորն էրն.—⁴ թողաց.—Հռովմ ACE (E add. նա post թող.; C ...Պաւղոսի գալ...); թողացուսցէ նմա զալ առ Պետրոս 'ի Հռովմ B.—⁵ ընծայ. —աղաչանօք: ita AE (E ընծայից); B օմ. և բարձեալ; C օմ. բարձ. ընդ ինք.—⁶ ասելով CE; AB և ասեն.—⁷ E օմ. 'ի (գաւառս).—⁸ բարեպաշտութեանդ օմ. C; E բարեպաշտութեամբ.—⁹ CE 'ի pro առ 'ի.—¹⁰ կորուսանել: B add. զի մի' գայցէ.—E մեզ այս նեղութիւն, ով մեծ թագաւոր.—¹¹ ունիմք AB. (B իմք) CE կրեմք.

IV.¹² (Լուեալ) զայս C.—¹⁴ որպէս—եկեսցէ B; զի ամենակատարելապէս զի մի' եկ. E; զամ կատարելապէս զի մի' եկ. C; օմ. A.

III. Συνέδριον οῦν ποιήσαντες¹ πάντες² κατὰ τοῦ Παύλου καὶ πολλὰ τραχτὰ ποιήσαντες³, ἔδοξεν αὐτοῖς προσκυνεῖν Νέρωνι τῷ βασιλεῖ τῷ βασιλεύοντι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὥστε μὴ παραχωρῆσαι τὸν Παῦλον ἐλθεῖν ἐν τῇ Ῥώμῃ. καὶ ποιήσαντες εὐτρεπὴ οὐκ ὀλίγα δῶρα⁴ καὶ βαστάσαντες μεθ' ἑαυτῶν, μετὰ δεήσεως προσῆλθον αὐτῷ λέγοντες· Δεόμεθά σου, ἀγαθὲ βασιλεῦ, ἀπόστειλον⁵ εἰς πάσας τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς σου εὐσεβείας καὶ κέλευσον, ὅτι Παῦλός τις θλίψας⁶ πᾶν τὸ πατρῷον ἡμῶν ἔθνος αἰτεῖται ἐλθεῖν ἐνταῦθα τοῦ ἡμᾶς ἀπολέσαι. καὶ ἀρχεῖ ἡμῖν, μέγα βασιλεῦ, τὴν θλίψιν, ἣν ἔχομεν παρὰ Πέτρου.

IV. Ἀκούσας ταῦτα ὁ βασιλεὺς Νέρων ἀπεκρίθη λέγων¹ αὐτοῖς· Γίνεται κατὰ τὸ θέλημα ὑμῶν, καὶ γράφομεν πρὸς πάσας τὰς πόλεις ἡμῶν, ἵνα παντελῶς μὴ ὄρμήσῃ ἐν τοῖς μέρεσιν Ἰταλίας. ὑπέβαλον² καὶ Σίμωνι τῷ μάγῳ παρακαλέσαντες αὐ-

III.¹ « Sie hielten nun alle eine Versammlung gegen Paulus. » — ² om. οἱ Ἰουδαῖοι. — ³ τραχτὰ ποιήσαντες BGK. « und nachdem sie viele Weisen (Arten, Formen) veranstaltet (gemacht) hatten ». — ⁴ « und nachdem sie die Bereitschaft nicht weniger Geschenke veranstaltet hatten ». — ⁵ ἀπόστειλον.... καὶ κέλευσον (bezw. ἀποστεῖλαι... καὶ κέλευσαι) DFGHLNO (om. μὴ πλησιάσαι Παῦλον ἐν τούτοις τοῖς μέρεσιν). — ⁶ ὅτι Παῦλός τις θλίψας BDFGKL MNQ.

IV.¹ add. λέγων HI. (wörtlich καὶ λέγει). — ² « sie gaben Bestechungsgelder auch... »

Խտաղացւոց. ետուն կաշառս և Ախմնի մոգի աղաչելով զնա
գրել ըստ ասացելոցն, զի՞ մի՞ անցցէ 'ի կողմանս Խտաղացւոց:

V. Այսոյիկ ապա այսպէս գործելոց ոմանք 'ի զղջացելոցն
և 'ի մլրտելոցն քարոզութեամբն Պետրոսի առաքեցին առ Պաւ-
ղոս պատգամաւորս հանդերձ թղթով, որ ունէր օրինակ այս-
պէս. Պաւղէ, հաւատարիմ ծառայ տեսան մերոյ Յիսուսի
Քրիստոսի, եղբայր Պետրոսի, գլխաւորի առաքելոցն. լուաք 'ի
վարդապետացն Հրէիցն, յորոց են յայսմիկ մեծագունի քաղա-
քաց 'ի Հռովմ, եթէ խնդրէ կայսր առաքել յամ գաւառս,
որպէս զի ուրանօր գացիս, սպանցիս. իսկ մեք հաւատացաք և 10
հաւատամք, եթէ, որպէս ոչ բաժանէ Աստուած զերկուս լու-
սաւորս մեծամեծս, զոր արար, ոչ ունի բաժանել զձեզ 'ի մի-
մեանց, այսինքն է՝ ոչ զՊետրոս 'ի Պաւղոսէ, և ոչ զՊաւղոս
'ի Պետրոսէ. տիրապէս հաւատամք 'ի տէր մեր Յիսուս Քրիս-

¹ Խտաղացւոց E; իտաղացւոց C; իտալիացւոց AB.— ետուն
— իտաղացւոց օմ. C.— կաշառ. E.— և օմ. AB.— աղաչել E.
— ² անցցէ : add. A Պաւղոս.— իտալիացւոց AB.

V. ³ Պործելոց : եղելոց C.— ⁴ և 'ի մլրտելոցն օմ. AC.— ⁵ պատ-
գամաւոր E; օմ. C.— օրինակ այսպէս AE; օրինակ զայս C;
օմ. օրինակ B.— ⁶ Պաւղոս C; Պաւղէա AB.— ծառայի B.
— մերոյ օմ. AB; ՅԻ ՔԻ ՏԻ մերոյ C.— ⁷ առաքելոցն օմ. A.
— ⁸ Հրէից E.— որ են C.— յայսմիկ— Հռովմ BC; յամի մե-
ծագունի քաղաքի Հռովմայ A; յայսմ. 'ի մեծագ. քաղաքաց 'ի
Հռովմ E.— ⁹ թէ C.— ¹⁰ ուրանօր AC; անօր E; աւուր B.— գտա-
նիցիս C.— հաւատացաք և օմ. C.— ¹¹ ոչ : որ B.— ¹² մեծամեծս
օմ. C; զոր արար զմեծամեծս B.— ¹³ զՊաւղոս 'ի Պետրոսէ, և
ոչ զՊետրոս 'ի Պաւղոսէ B.— ¹⁴ մեր օմ. C.

τὸν, γράφειν, ως εἴρηται, ἵνα³ μὴ ἐπιβῆ ἐν τοῖς μέρεσιν Ἰταλίας.

V. Τούτων οὖν οὔτως πραττομένων¹ τινὲς ἐκ² τῶν μετανοησάντων³ καὶ βαπτισθέντων τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Πέτρου ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Παῦλον πρέσβεις μετ' ἐπιστολῆς περιεχούσης τύπου τοῦτον (οὔτως)⁴. Παῦλε, γνήσιε δοῦλε⁵ τοῦ δεσπότου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ⁶, ἀδελφὲ Πέτρου τοῦ πρώτου τῶν ἀποστόλων, ἡκούσαμεν ἐκ τῶν διδασκάλων τῶν Ἰουδαίων τῶν ὄντων ἐν ταύτῃ τῇ μεγίστῃ τῶν πόλεων Ῥώμη, ὅτι αἰτεῖται Καῖσαρ τοῦ ἀποστεῖλαι ἐν πάσαις ταῖς ἐπαρχίαις⁷, ἵνα ὅπου δ' ἂν εύρεθης, ἀποκτανθῆς. ἡμεῖς δὲ ἐπιστεύσαμεν καὶ πιστεύομεν, ὅτι, ὥσπερ οὖκ ἀποχωρίζει ὁ θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, οὓς ἐποίησεν⁸, οὐκ ἔχει μερίσαι ὑμᾶς ἀπ' ἀλλήλων, τοῦτ' ἔστιν οὕτε Πέτρον παρὰ Παύλου οὕτε Παύλον παρὰ Πέτρου⁹. χυρίως

³ om. παντελῶς BCFGKLN.

V. ¹ πραττομένων BK. — ² ἐκ CFGKL. — ³ om. ἐξ ἡθνῶν. — ⁴ τύπου τοῦτον I. — ⁵ γνήσιε δοῦλε HP. — ⁶ om. καὶ. — ⁷ om. αὐτοῦ. — ⁸ om. οὔτως. — ⁹ om. ἀλλά.

տոս, յոր մլրտեցաք, Եթէ արժանի լիցուք ձերոյ վարդապետութեան աստ :

VI. Ընկալեալ ապա **Պաւղոսի** զարսն առաքեալս թղթովն հանդերձ, յամսեանն մայիսի 'ի քսանն՝ յուրախութեան եղեալ և գոհացեալ զԱստուծոյ. բացանաւեալ 'ի **Գաւդոմեղիտացւոցն**, և ոչ երբէք եկն ընդ Ափոիկեա 'ի կողմանս Խտաղացւոց, այլ 'ի **Արքիղեա** 'ի վեր ընթացաւ, մինչեւ եկն 'ի **Արքակուսա քաղաք** հանդերձ երկոքումք արամբքն առաքեցելովք 'ի **Հռովմայ առ նա** :

VII. Եւ անդուստ բացանաւեալ գայ 'ի **ՈՒիգին Վաղաւոիայ** ¹⁰ և **յՈՒիգեայ անց** 'ի **Միսինին**. և կարգեաց անդ եպիսկոպոս **Տա-**

¹ մլրտեցաքն, թէ Ը. — **Վարդապետութե ձերում** (օմ. աստ) Ա; **ձեր վրդպետութեդ** Ը; **ձերոց վրդպետութցդ** Բ.

VI. ³ ապա օմ. AB. — և (**Պաւղոսի**) E. — առաքեալ B; առաքեալսն CE. — **թղթով** AB. — ⁵ **Գաւդոմեղիտացւոցն** B; **Գոդոմեղիտացւոցն** Ա; **Գոդոմեղիտացւոց** Ը; **Գոդոմեղիտացւոց** E. — ⁶ և ոչ—խտաղացւոց օմ. A. — **Ափոիկիաց** B; **Ափոին** E. — **Խտաղիացւոց** B; **Խտաղացւոց** Ը. — ⁷ **Արքիլեայ** B; **Արքիլայ** Ը; **Արքիլայ** Ա; **Արքիւղեա** E. — 'ի վեր օմ. A. — **վերընթացս** Ը; **վերնընթացն** E. — **Արքակուրսա** Ա; **Արքակուս** B; **Ամեռակուսա** E; **Արքակուսա** Ը. — ⁸ **երկոքումք** Ա; **երեք** B; **երեքումք** CE — **արամբքն** օմ. Ը; **արամբք** AB. — **առաքեցելովքն** E; **առաքելովքն** Ը. — **Հռովմէ** CE. — ⁹ **առ նա** օմ. BC.

VII. ¹ և անդուստ—գիշեր մի օմ. Ը. — **ՈՒիգին** B; **ՈՒիգին** E; **Գիղինիուեա** Ա. — **Կաւղոսիա** E; **Կողոսիա** B; օմ. Ա. — ² **յՈՒիգինեայ**: **յՈՒիգեանց** B; **յՈՒիգեանէ** Ա; **ՈՒիգինեայ** E. — **Միսինեա** B.

πιστεύομεν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, εἰς ὃν ἐβαπτίσθημεν, ὅτι ἀξιοι γενώμεθα¹⁰ τῆς ὑμετέρας διδασκαλίας.

VII. Δεξάμενος οὖν Παῦλος τοὺς¹ ἄνδρας τοὺς ἀπεσταλμένους μετὰ τῆς ἐπιστολῆς, μηνὶ Μαΐῳ εἰκάδι, πρόθυμος ἐγένετο καὶ 5 ηὐχαρίστησεν τῷ Θεῷ² ἀποπλεύσας ἀπὸ Γαυδομελήτης³ καὶ οὐκ ἔπι ἥλθεν διὰ Ἀφρικῆς ἐπὶ τὰ μέρη Ἰταλίας, ἀλλ’ ἐπὶ Σικελίαν ἀνέδραμεν, ἔως οὗ ἥλθεν ἐν Συρακούσῃ τῇ πόλει μετὰ τῶν δύο ἄνδρῶν τῶν πεμφθέντων ἀπὸ Ρώμης πρὸς αὐτόν.

VIII. Κάκεῖθεν ἀποπλεύσας παραγίνεται¹ εἰς Πήγιν² τῆς Καλαυρίας³, καὶ ἀπὸ Ρηγίου ἐπέρασεν εἰς Μισίνην⁴, καὶ ὠρδίνευσεν⁵ ἐκεῖ ἐπίσκοπον Βαχύλαν ὀνόματι. ἐξελθόντος δὲ αὐτοῦ ἀπὸ

¹⁰ γενώμεθα G (γενοίμεθα A); om. καὶ BCIMO.

VI. ¹ om. δύο. — ² τῷ Θεῷ A; om. καὶ δεσπότῃ ἡμῶν CJM; om. Ἰησοῦ JM; om. Χριστῷ M. — ³ Γαυδομελήτης D.

VII. ¹ παραγίνεται N. — ² Πήγη DLN oder Πήγιν BI. — ³ Καλαυρίας ACDHIP. — ⁴ Μισίνη G oder Μησίνη J. — ⁵ ὠρδίνευσεν F (bezw. KPNC).

քիւղասանուն. իսկ ելեալ նորա 'ի Ախինէ բացանաւեաց մինչեւ
'ի Գիդիմովն. և մնաց անդ գիշեր մի. և անգուստ նաւեալ եկն
'ի քաղաքն կոչեցեալ Պոճողիս յերկրորդում աւուլն :

VIII. Դեսկորոս նաւապետն, որ ած զնա 'ի Ախուակուսա,
չարչարակցեալ Պաւղոսի, զեւ զորդին նորա փրկեաց 'ի մահու-
անէ, թողեալ զեւր նաւն 'ի Ախուակուսա՝ զշետ նորա եկն
մինչեւ 'ի Պոճողիս. իսկ առ յաշակերտացն Պետրոսի գտեալք
անդ ընկալան զՊաւղոս և աղաչեցին զնա, մնալ առ նոսա. և
մնաց առ նոսա շաբաթ մի՛ թաքուցեալ վասն պատուիրանին
կայսեր :

IX. Իսկ ամենայն իշխանքն պահէին զտեղիսն առ 'ի յունել
զնա սպանանել. Դեսկորոս ապա նաւապետ, և նա կունդ

¹ Ըաքիւղաս Ե ; Ըաքելինոս Ա ; Ըագիդոս Բ. — ելեալ :
եկեալ Ա. — նորա : նոցա Ե ; օմ. Ա. — Ախինէ ԵԵ ; Ախնա Ա.
— ² 'ի Գիդիմովն : 'ի Գիդիմն Ե ; 'ի Գիդիսովն Ա ; յըՌի-
դիմն Բ. — ³ Պաւճողիս Ը (Պոճողիս կոչեցեալ Ե). — յերկր-
դում Բ.

VIII. ⁴ Դեսկորոս Ը. — նաւապետ ABC. — Ախուակուսայ ԱԲ ;
Ախուակուսա Ը ; Ախուակուսայ Ե. — ⁵ նորա : իւր Բ. — ⁶ զեւր
նաւն : զնաւն ԱԲ. — Ախուակուսայ ԱԲ ; Ախուակուսեա Ը. — զշետ :
prae. և Բ. — ⁷ զՊաւճողիս Ը. — Պետրոսի : Պաւղոսի Ա.
— գտեալ Ը. — ⁸ զՊաւղոս ընկալան ԱԲ ; ընկալան և աղաչեին
զՊաւղոս Ը. — ⁹ մնացեալ Ը. — թաքուցեալ օմ. Բ. — պատուի-
րանի ԱԲ ; պատուիրելոյ Ը.

IX. ¹⁰ ապա օմ. ABC. — էր (կունդ) Ը.

Μισίνης⁶ ἀπέπλευσεν ἔως Διδύμων⁷, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ νύκτα μίαν.
κἀκεῖθεν ἀποπλεύσας ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν καλουμένην
Ποτιόλης⁸ τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ⁹.

VIII. Διόσκορος ὁ ναύκληρος ὁ ἀπενέγκας αὐτὸν ἐν Συρα-
κούσῃ, συμπαθῶν τῷ Παῦλῳ, ὅτι τὸν οἶδον αὐτοῦ ἐρήματο ἐκ
θανάτου, ἔάσας τὸ ἕδιον πλοῖον ἐν Συρακούσῃ ἤκολούθησε μετ' αὐ-
τοῦ ἔως Ποτιόλης. ἐκ δὲ τῶν μαθητῶν τοῦ Πέτρου εὑρεθέντες
ἐκεῖ προσδεξάμενοι¹ τὸν Παῦλον παρεκάλεσαν αὐτὸν, μετὰ πρὸς
αὐτούς· καὶ² ἔμεινεν πρὸς αὐτοὺς³ ἐβδομάδα μίαν, κρυπτό-
μενος διὰ τὰς παραγγελίας τοῦ καίσαρος.

IX. Πάντες δὲ οἱ τοπάρχαι ἐφύλαττον τὸν τόπον τοῦ
πιάσαι αὐτὸν καὶ ἀποκτεῖναι¹. Διόσκορος οὖν ὁ ναύκληρος, καὶ

⁶ Μισίνης G oder Μησίνης I. — ⁷ Διδύμων AHM NOP. — ⁸ Ποτιόλης BFLN. — ⁹ Arm zog τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ zum folgenden Satze. Beweis für diese Auffassung des Uebersetzers ist das Fehlen einer Uebergangspartikel vor oder nach Διόσκορος. Auch die Interpunction der armenischen Handschriften gibt die genannte Construction wieder.

VIII. ¹ « empfingen Paulus und baten ihn » (*καὶ παρεκάλουν*). — ² om. *καὶ*. — ³ « bei ihnen, » vielleicht = *ἐκεῖσε* I.

IX. ¹ *αὐτὸν καὶ ἀποκτ.* GQ. « um ihn zu fassen und zu töten ».

գլխովն, պարեգօտ նաւապետական զգեցեալ և համարձակեալ յառաջնում աւուրն եկն յառաջ, և կարձեցեալ Նըրէիցն եթէ Պաւղոս իցէ, կալան զնա և գլխատեցին, և առաքեցին զգլուխ նորա առ կայսր :

X. Եւ կոչեցեալ կայսերն զառաջնորդս Նըրէիցն պատմեաց 5 նոցա ասելով. Ուրախացիք ուրախութիւն մեծ, զի Պաւղոս թշնամին ձեր մեռաւ. և եցոյց նոցա զգլուխն Դեռսկորոսի. և արարեալք ուրախութիւն մեծ յաւուր յայնմիկ, որ էր տասն և չորս յունիս ամսոյ, և իւրաքանչիւր ոք 'ի Նըրէիցն հաւատացին թէ Պաւղոս գլխատեցաւ : 10

XI. Խսկ Պաւղոս 'ի Պոճողիս գոլով և լուեալ եթէ Դեռսկորոս գլխատեցաւ փոխանակ իւր, տրտմեցաւ տրտմութիւն մեծ, և նայեցեալ 'ի բարձութիւն երկնից ասաց. Տէր ամենակալ երկնաւոր, որ երևեցար ինձ յամենայն տեղիս, ուր չոգայ վասն միաձնի քո բանի, տեսան մերոյ Յիսուսի Վիրիսառոսի, սասաեւս 15

¹ գլխով C.—պարեգօտ : Հանգերձ B ; պարեգօտս նաւապետականս E.—Համարձակեալս A.—² յառաջնում (յառաջնումն C): 'ի միւսում B.—թէ CE.

X. ⁵ զառաջնորդսն Նըրէից CE.—⁶ ասելով : և ասէ C.—⁷ մեռաւ : գլխատեցաւ AB.—Դեռսկորոսի AB.—⁸ արարեալ C.—մեծ om. AB.—յաւուրն E.—էր : է BCE.—որ է չորեք տասն B ; որ օր տասն էր A. (որ է տասն և չորս CE).—⁹ և (իւրաք.) om. E.—¹⁰ եթէ E.

XI. ¹¹ Պաւճողիս AB.—թէ E.—¹² իւր : նորա CE.—¹³ և om. CE.—նայեցաւ E.—բարձունս CE.—երկնից om. C.—ասաց praem. և E.—¹⁴ վասն—բանի : վասն մեծի անուանող քո և բանի A.—¹⁵ բանի om. C ; բանի քո E.

αύτὸς ἀναφαλανδός², στιχάριον ναυκληρικὸν φορέσας καὶ παρόγησιασάμενος τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ³ ἐξῆλθεν. καὶ νομίσαντες οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτι ὁ Παῦλος ἐστιν, ἐκράτησαν αὐτὸν καὶ ἀπεκεφάλισαν, καὶ παρέπεμψαν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν καίσαρα,

X. Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ καίσαρ τοὺς πρώτους τῶν Ἰουδαίων ἀνήγγειλεν αὐτοῖς λέγων· Χάρητε χαρὰν μεγάλην, ὅτι Παῦλος ὁ ἔχθρος ὑμῶν τέθνηκεν καὶ ἐπέδειξεν αὐτοῖς¹ τὴν κεφαλὴν τοῦ Διοσκόρου² καὶ ποιήσαντες εὑρροσύνην μεγάλην τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἥτις ἦν τεσσαρεσκαιδεκάτη τοῦ Ἰουνίου μηνός,
10 καὶ ἐκαστος τῶν Ἰουδαίων ἐπληροφορήθησαν³, ὅτι Παῦλος ἀπεκεφαλίσθη⁴.

XI. Ὁ δὲ Παῦλος ἐν Ποτιόλης¹ ὧν καὶ ἀκούσας, ὅτι Διόσκορος ἀπεκεφαλίσθη ἀντ' αὐτοῦ², ἐλυπήθη λύπην μεγάλην, καὶ ἀτενίσας³ εἰς τὸ ὄψος τοῦ οὐρανοῦ εἶπεν· Κύριε παντοκράτωρ
15 ἐπουράνιε, ὁ φανεῖς μοι ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἐπορεύθην διὰ τοῦ μονογενοῦς σου λόγου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπιτί-

² om. ὑπάρχων. — ³ om. εἰς τὴν πόλιν Ποντιόλης C.

X. ¹ om. καὶ BCDHKLPQ. — ² τοῦ Διοσκόρου H. — ³ « und ein jeglicher von den Juden glaubten sie ». — ⁴ ὅτι Παῦλος ἀπεκεφαλίσθη HP.

XI. ¹ Ποτιόλης KLO. — ² ἀντ' αὐτοῦ HP. — ³ ἐλυπήθη λύπην μεγάλην καὶ ἀτενίσας BCG.

Քաղաքիս այսմիկ և հան 'ի սմանէ զամենայն հաւատացեալս և զհետ երթեալս բանի քո :

XII. Եւ ասէ ցնոսա. Եկայք զհետ իմ. և ելեալ 'ի Պոճողէ հանդերձ հաւատացելովք բանին Աստուծոյ եկն 'ի տեղին կոչեցեալ Բայիաս, և հայեցեալ աչօք իւրեանց ամենեքեան տեսին զքաղաքն զայն կոչեցեալ Պոճողիս ընկղմեալ 'ի խորութիւն ծովուն իրրե գիրկ մի. և անդ է մինչեւ յօրս յայս 'ի յիշատակ 'ի ներքոյ ծովուն :

XIII. Իսկ ելեալ նորա 'ի Բայասայ եկն 'ի Գաւտա. և անդ ուսուցաներ զքանն Աստուծոյ, քանզի մնաց անդ զերիս աւուրս 10 'ի տան Երասմու, զոր առաքեաց Պետրոս ուսուցանել զքանն Աստուծոյ. և ելեալ 'ի Գաւտեայ եկն 'ի բերդ ասացեալ Տառակինաս. և մնաց անդ աւուրս եթն 'ի տան Անտառու սարկաւագի, զոր ձեռնազրեաց Պետրոս. և անդուսա նաւեալ ընդ գեան եկն 'ի տեղի կոչեցեալ Տանեռիս :

15

¹ 'ի սմանէ : 'ի քաղաքէս յայսմանէ B. — և զհետ երթ. om. C.
In B. lacuna extat post եր (թէալս) usque ad ասէ.

XII. ³ Օ հետ : զինի C. — ⁴ ԱՅ : praem. Տեառն AB. — կոչեցեալն A. — ⁵ Բայիաս B; Բայաս C; Բաւաս E; Բարամ A. — հայեցեալք E. — տեսեալ E. — ⁶ Պոճողիս C. — խորութեան CE. — ⁷ զրկաւ միով C. — ցայսօր E; յաւուրս յայս C. — ⁷ 'ի (յիշ.) om. AB. — ⁸ ծովու AB.

XIII. ⁹ Ելեալք նոցա B. — Բայասա B; Բայասէ C; Բաւասայ E; Բովսեա A. — եկին AB. — Պովտեա A. — ¹⁰ քանզի — ուսուցանել զք. ԱՅ om. A. — մնաց անդ 'ի տան Ե. զերիս աւուրս B. — ¹¹ Եռաստու C. — ¹² Գաւտեա BE; Գաւտա C; Գովտեա A. — բերդ E; բերդն A; պերգեա B; գետ C. — ¹³ և (մնաց) om. AB. — մնաց — Պետրոս և om. A. — զաւուրս B. — ¹⁴ և (անդուսա) om. E. — ¹⁵ եկին C. — տեղին AB. — Անեռիս E.

μησον τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἔκβαλε ἀπ' αὐτῆς⁴ πάντας τοὺς πιστεύσαντας⁵ καὶ ἀκολουθήσαντας τῷ λόγῳ σου.

XII. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀκολουθεῖτέ μοι. καὶ ἔξελθὼν ἀπὸ Πιστίδης μετὰ τῶν πιστευτάντων τῷ λόγῳ τοῦ θεοῦ ἤλθεν¹ εἰς τόπον καλούμενον Βαίας, καὶ ἀναβλέψαντες τοῖς ὄφθαλμοῖς αὐτῶν πάντες ἐθεώρουν τὴν πόλιν ἔκεινην τὴν καλουμένην Πιστίδης² πεποντισμένην εἰς τὴν ὅχθαν τῆς θαλάσσης³ ὡσεὶ ὥργυίαν μίαν⁴. καὶ ἔκει ἔστιν ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας εἰς μνήμοσυνον ὑποκάτω τῆς θαλάσσης.

XIII. Ἐξελθόντος δὲ αὐτοῦ ἀπὸ Βαίας ἐγένετο¹ (ἤλθεν) εἰς Γαύτα, κακεῖ ἐδίδασκεν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἔμεινεν γάρ ἔκει τρεῖς ἡμέρας εἰς τὸν οἶκον Ἐράσμου, ὃν ἀπέστειλεν Πέτρος² διδάξαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. καὶ ἔξελθὼν ἀπὸ Γαύτας ἤλθεν εἰς καστέλλιον λεγόμενον Ταρακίας, καὶ ἔμεινεν ἔκει ἡμέρας ἑπτὰ εἰς τὸν οἶκον Καισαρίου τοῦ διακόνου, ὃν ἔχειτονησεν Πέτρος. κἀκεῖθεν ἀποπλεύσας διὰ τοῦ ποταμοῦ ἤλθεν εἰς τόπον καλούμενον Taneris³.

⁴ ἀπ' αὐτῆς HP. — ⁵ om. τῷ θεῷ.

XII. ¹ ἤλθεν HIP. — ² Πιστίδης LO. — ³ « in die Tiefe des Mecres ». — ⁴ « eine Armeslänge ».

XIII. ¹ ἐγένετο CDH (ἤλθεν J). — ² om. ἀπὸ Ρώμης. — ³ Die Lesart Taneris (Τανερίς) ist sicher nur armenische Verballhornung von Ταρέζενης.

XIV. Եսկ ապրեալքն 'ի քաղաքէն Պոճողէ, որ ընկղմեցաւն, պատմեցին կայսեր, որ 'ի Հռովմ, թէ Պոճողիս ընկղմեցաւ. և 'ի արտմութեան եղեալ թագաւորն կոչեաց զառաջնորդս Հրէիցն և ասէ ցնոսա. Ահա զի հնազմնդութիւն արարի ձեզ և զՊաւզոս դիսաւեցի, վասն այսորիկ ընկղմեցաւ քաղաքն :

XV. Եւ առաջնորդք Հրէիցն ասեն ցկայր. Տարեպաշտագոյն թագաւոր, մի թէ ոչ ասացաք քեզ, եթէ զամենայն աշխարհս արևելից նա խռովեաց և զհարսն մեր. լաւագոյն էր, զի մի քաղաք կորեաւ և մի' թագաւորութիւնդ քո, քանզի զայսունէր կրել Հռովմ: և միսիթարեցաւ թագաւորն լուեալ զբանս նոցա :

XVI. Եւ Պաւզոս մնաց 'ի Ապյրս Տարեոննեայ աւուրս չորս. և ելեալ անդուստ եին յԱսպիուփոռոն կոչեցեալն և ննջեաց անդ. և ետես անդ զոմն նստեալ յաթոռ. ոսկի, և շուրջ կային զնովաւբազմութիւնք սեղ ասելով ցնա. Աս արարի այսօր սպանանել նոցա :

XIV.¹ Պոճողէ Ը; Պոճողեա Ա. — ընկղմեցաւ Ե. — ² կայսերն Ը. — Հռովմ: add. էր ԱԲ. — եթէ Ե. — ընկղմ: Պոճ. Ը. — ³ 'ի արտմութիւն անկեալ ԱԲ (Ը. եղել). — զառաջնորդմն Հրէից Ը. — ⁴ և (ասէ) օմ. Ե. — և զլիս. զՊաւզ. ԸԵ.

XV.⁶ Առաջնորդ ԱԲ; առաջնորդքն Ը. — Հրէից ԱԲԸ. — ⁷ եթէ: թէ Ը. — զաշխարհ ամենայն Ը. — ⁸ արռելեայց Ե. — էր: է Ը.

XVI.¹² Ապյրս Տարեոննեա Ա; Ապյրս Տարեոննեաց Ե; Ապյրս Տարեոննեայ Բ; Ակրտարեոնոս Ը. — ¹³ անդուստ: անտի ԱԲԸ. — յԱսպիուփոռոն Ը; յԱսպիոփորոն Բ; յԱսպիփոռոն Ե; յԱսպափոռոս Ա. — ¹⁴ և (ետես) օմ. Ե. — անդ օմ. ԱԲ. — նստեալ օմ. Բ. — ¹⁵ սեղ: սե կնոց Ե. — սպանանել: praem. սպանութիւն Բ.

XIV. Οι δὲ σωθέντες ἐκ τῆς πόλεως Ποτιάλης τῆς ποντισθείσης ἀνήγγειλαν τῷ καίσαρι ἐν Ῥώμῃ¹, ὅτι Ποτιάλης² ἐποντίσθη³. καὶ ἐν λύπῃ⁴ γενόμενος ὁ βασιλεὺς⁵ προσκαλεσάμενος⁶ τοὺς πρώτους τῶν Ἰουδαίων λέγει αὐτοῖς· "Ιδε διότι τὴν ὑπακοὴν ὑμῶν ἐποίησα καὶ ἀπεκεφάλισα τὸν Παῦλον⁷, διὰ τοῦτο ἐποντίσθη ἡ πόλις.

XV. Καὶ οἱ πρώτοι τῶν Ἰουδαίων λέγουσιν πρὸς καίσαρα· Εὔσεβέστατε βασιλεῦ, μὴ οὐκ εἰπαμέν σοι, ὅτι πᾶσαν χώραν αὐτὸς ἔταραξεν τῆς ἀνατολῆς καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν¹. προηγαγε, ἵνα μία πόλις ἀπόληται καὶ μὴ τὸ βασίλειόν σου. τοῦτο γὰρ εἶχεν παθεῖν Ῥώμη. καὶ παρεμυθήθη ὁ βασιλεὺς ἀκούσας τοὺς λόγους αὐτῶν.

XVI. Καὶ ὁ Παῦλος παρέμεινεν εἰς Τρίβους Ταβέρνης¹ ἡμέρας τέσσαρας. καὶ ἔξελθων ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς Ἀππίου Φόρον² καὶ λούμενον³, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ, καὶ εἶδεν ἐκεῖ⁴ τινα καθήμενον εἰς κάθεδραν χρυσῆν, καὶ παρίσταντο αὐτῷ πλῆθος μαύρων καὶ ἔλεγον αὐτῷ⁵. Ἐγὼ ἐποίησα σήμερον υἱὸν φονεῦσαι τὸν πατέρα⁶.

XIV. ¹ ἐν Ῥώμῃ GO (ἐν τῇ Ῥώμῃ BL) « der zu Rom (war) ». — ² Ποτιάλης HIOP. — ³ om. μετὰ παντὸς τοῦ ὄχλου αὐτῆς. — ⁴ om. μεγάλη BCGL. — ⁵ om. διὰ τὴν πόλιν. — ⁶ « berief... und sagt... » — ⁷ om. καὶ.

XV. ¹ om. διέστρεψεν.

XVI. ¹ « auf den Gefilden von Taberne ». Arm brachte vermutlich Τρίβους in Zusammenhang mit τρίβος « Feldweg ». Vgl. § 60, wo ἡ τρίβος wirklich « Weg » bedeutet und in Arm mit Ասպրակը gegeben wird. — ² Aspiuphoron: Die Silbe asp findet sich in armenischen Eigennamen (z. B. Aspurakes, Hamazasp). So erklärt sich die innerarmenische Verderbniss « Aspiuphoron » für « Appiuphoron ». — ³ om. Βικουσαράπη DHP. — ⁴ om. τὴν νύκταν ἐκείνην. — ⁵ καὶ ἔλεγον (CI) αὐτῷ HP. — ⁶ om. αὐτοῦ BJ.

որդւոյ զհայր. և այլ ոմն ասէր. Ես արարի այսօր անկանել տան
և սպանանել զծնօղս հանդերձ որդւովքն. և այլք ապա այլ
ինչ պատմէին նմա չարագոյն բազումն. և այլ ոմն եկեալ պատ-
մեաց նմա եթէ Ես յարդարեցի զեպիսկոպոսն Յորնաղիոս, զոր-
ձեռնադրեաց Պետրոս, զի ընդ զլիսաւորի հաւատաւորացն Յու. 5
զիանեայ ննջեսցէ :

XVII. Եւ լուեալ զայս ամենայն ննջեալ՝ի նոյն ինքն յԱս-
պիուփոռոն՝ փութապէս առժամայն առաքեաց ՚ի Հռովմ յայն-
ցանէ որ զհետ նորա էին ՚ի Պոճողէ, առ եպիսկոպոսն Յորնա-
զիոս ասելով զայս նմա թէ զինչ հանդերձեալ էր գործել : 10

XVIII. Եւ ընթացեալ՝ի վաղուեան աւուրն Յորնաղիոս ըն-
կեց զինքն յոտան Պետրոսի լալով և ողբալով և խոսավանելով
եթէ Կռ. փոքր մի կործանել պատրաստեալ էի. և պատմեաց նմա
զիրսն ամենայն և ասաց. Հաւատամ, եթէ նա է, որում մնա-

¹ անկանել: praem. սպանութիւն B.—տանն E.—² զծնօղն CE.
— հանդերձ օմ. B.— և այլք ապա: օմ. և ACE; օմ. այլք B.
—³ եկեալ օմ. B.—⁴ Յորնաղիոս BE; Իենաղիոս AC.—⁵ ձեռ-
նադրեացն E.— զի (ընդ) օմ. A.— զլիս. հաւատ. : զլիսաւո-
րացն B.— Յուղիանեայ: օմ. AE; Յուլիանայ B; Յուլիա-
նեա C.—⁶ ննջ.: praem. զի A.— ննջեաց C.

XVII. ⁷ ննջեալ: ՚ի տեսլեանն A.— ՚ի (նոյն) օմ. B.— յԱս-
պիուփոռոն C; յԱպիփոռոսն A; յԱսպիուպոռոն B; Կսպիու-
փոռոս E.—⁸ ՚ի Հռովմ օմ. B.—⁹ Յորնաղիոս E; Իենաղիոս AC;
Իենաղիոս B.—¹⁰ զայս օմ. AB.— էր B; է AE; ես C.

XVIII. ¹¹ Յորնաղիոս E; praem. եպիսկոպոսն C; Իենաղիոս AB.
—¹² ընկեցեալ AB.— լալով—խոստ. օմ. C.—¹³ թէ C.— պա-
տրաստեալ էի (և B) կործանել AB.—¹⁴ ասաց : ասէ A.

καὶ ἄλλος⁷ τις ἔλεγεν⁸. Ἐγὼ⁹ ἐποίησα σὴ μερον πετεῖν οἶκον καὶ φωνεῦσαι γονεῖς μετὰ τέκνων. καὶ ἄλλοι¹⁰ μὲν οὖν¹¹ ἔτερα¹² ἔξηγοῦντο αὐτῷ πονηρότερα¹³ πολλά· καὶ ἔτερος τις ἐλθὼν ἀνήγγειλεν αὐτῷ, ὅτι Ἐγὼ ὠρδίνευσα τὸν ἐπίσκοπον Ἰουβενάλιον¹⁴,
5 ὃν ἔχειροτόνησεν Πέτρος, ἵνα μετὰ τῆς ἡγουμένης τῷ πιστευόντων Ἰουλιανῆς κοιμηθῇ.

XVII. Καὶ ἀκούσας ταῦτα πάντα κοιμώμενος εἰς αὐτὸν τὸν Ἀππίου Φόρον¹, εὐθέως² παραχρῆμα ἀπέστειλεν ἐν Ῥώμῃ ἐκ τῶν ἀκολουθησάντων αὐτῷ ἀπὸ Ποτιόλης πρὸς τὸν ἐπίσκοπον
10 Ἰουβενάλιον, λέγων τοῦτο αὐτῷ, ὅπερ ἀπήγει ποιῆσαι.

XVIII. Καὶ δραμὼν τῇ ἔξης ἡμέρᾳ Ἰουβενάλιος ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς τὰ ἵχνη τοῦ Πέτρου κλαίων καὶ δδυρόμενος καὶ λέγων¹, ὅτι Παρὰ μικρὸν² παραπεσεῖν ἀπήγειν. Καὶ ἔξηγήσατο αὐτῷ τὸ κεφάλαιον ἀπαν³ καὶ εἶπεν· Πιστεύω ὅτι αὐτός ἐστιν,

⁷ καὶ ὄλλος P (Arm. add. τις). — ⁸ om. ὅτι BJQ. — ⁹ ἐγώ CGHLQ. — ¹⁰ καὶ ὄλλοι HP. — ¹¹ (μὲν) οὖν Q. — ¹² ἔτερα C. — ¹³ πονηρύτηρα BG. — ¹⁴ « ich reizte den Bischof Johnalios.... dass er... »

XVII. ¹ om. πλησίον Βικουσαράπης DHP. — ² om. καὶ CO.

XVIII. ¹ « bekennend ». — ² παρὰ μικρὸν DHP. — ³ ἀπαν BGHIOPQ.

յիւն, լուսաւորն Պաւղոս. Խոկ Պետրոս առ նա ասէ. **Օհարդ^օ**
Հնար է նմա լինել՝ վախճանելով նորա :

XIX. Եւ Յոբնազիոս առ զառաքեալն առ նա 'ի Պաւղոսէ
և տարաւ առ Պետրոս. և նա պատմեաց նմա, եթէ կենդանի է
և գայ և է յԱսպիուփոռոն. և Պետրոս գոհացաւ և փառաւու-
րեաց զԱստուած :

XX. Յայնժամ կոչեաց զՀաւատացեալ զաշակերտսն իւր և
առաքեաց առ Պաւղոս զնոսա մինչեւ յՏոիրուստարեոնիսայ, որ
հեռի է 'ի Ճռովմայ մղնօք երեսուն և ութ. և տեսեալ զնոսա
Պաւղոսի գոհացեալ զԱստուածոյ էառ քաջալերս. և զնացեալ
սնդուստ եղեն 'ի քաղաքի կոչեցելումն Կոիկիան :

¹ եթէ—Պաւղոս : ita BCE (E om. է); թէ որում մնաս, գայ
լուսաւորն Պաւղոս A. — ² նմա լինել BE; լինել նմա C; նորա
դալ A. — վախճ. նորա : praem. այլ B; praem. զե A; praem.
քանզի C; վախճ. նմա E.

XIX. ³ Յոբնազիոս CE; Բնենազիոս AB. — ա՛ռ : ասէ բերեալ B.
— զառաքեալնն AE. — առ նա om. BE. — ⁴ տարաւ : ած B. — նա
պատմ. : om. նա A; պատմ. նա C. — թէ E. — ⁵ է յԱսպիու-
փոռոն ita E; յԱսպափոռոնն է A; է յԱսպիուփոռոնն C; է
յԱսպիուփոռոն B. — Պետրոս om. BCE.

XX. ⁷ Օհաւատ.իւր CE; զՀաւատ. աշակերտսն (om. իւր) A;
զաշակերտսն իւր (om. զՀաւատ.) B. — և om. A. — ⁸ առաքեաց :
add. B 'ի նոցանէ. — զնոսա om. AB. — յՏոիրուստարեոնիսայ E;
յՏոիրուստարեոնա C; յՈիրոնտարեոնեսեայ B; յԱսրութայ-
մեոինսիա A. — ⁹ էր AB. — ¹⁰ գոհացեալ—քաջալերս : ուրախ եղեւ
և գոհացաւ զԱյ և առաւել քաջալերեալ A. — էառ : առեալ C.
— ¹¹ անդուստ : անդի C. — եղեւ E. — կոչեցեալ C. — Կոիկիան E;
Կոակիան B; Կոակիան C; Եռեկիան A.

δν περιέμενες, φωστήρα Παῦλον⁴. ὁ δὲ Πέτρος πρὸς αὐτὸν ἔφη⁵.
Πῶς ἐνδέχεται ἐκεῖνον εἶναι τελειωθέντος αὐτοῦ;

XIX. Καὶ Ἰουβενάλιος¹ ἔλαβεν τὸν ἀποσταλέντα πρὸς
αὐτὸν παρὰ Παῦλου καὶ ἀπήγαγεν² πρὸς Πέτρον, καὶ αὐτὸς
5 αὐτῷ ἀνήγγειλεν, ὅτι ζῇ καὶ ἔρχεται καὶ³ ἐστὶν εἰς Ἀππίου
Φόρον. καὶ Πέτρος ηὔχαριστησεν καὶ ἐδόξασεν τὸν θεόν⁴.

XX. Τότε προσκαλεσάμενος τοὺς πεπιστεύκτας μαθητὰς
αὐτοῦ ἀπέστειλεν¹ αὐτοὺς πρὸς τὸν Παῦλον ἵνα Τρίβους Τα-
βέρνης, ἐστιν δὲ τὸ διάστημα² ἀπὸ Ρώμης μίλια τριάκοντα
10 ὀκτώ. Καὶ ιδὼν τούτους ὁ Παῦλος εὐχαριστήσας τῷ θεῷ ἔλα-
βεν θάρσος. καὶ κινήσαντες ἐκεῖθεν ἐγένοντο εἰς πόλιν κα-
λουμένην Ἀρικίαν.

⁴ Παῦλον HP. — ⁵ wörtlich: λέγει.

XIX. ¹ om. ὁ ἐπίσκοπος. — ² καὶ ἀπήγαγεν Q. — ³ om. ὅτι HP. — ⁴ om. καὶ πα-
τέρα... Χριστοῦ CHP.

XX. ¹ « Dann berief er.... und schickte... » — ² « welches entfernt ist von
Rom ».

XXI. Հոչակ ապա եղեւ 'ի Հռովմ, եթէ Պաւղոս եղբայր Պետրոսի կենդանի է և գայ, և հաւատացեալքն Աստուծոյ ուրախացան ուրախութիւն մեծ. իսկ Հռէիցն եղեւ խոռվութիւն մեծ յոյժ, և երթեալ առ Սիմոֆլ մոգ աղաչեին զնա ասելով. «Օանոյ թագաւորին, եթէ ոչ մեռաւ Պաւղոս, այլ կենդանի է և եկն. և Սիմոֆլ ցՀռէայսն ասէ. Ոյլ՝ եր ապա զլուխն, որ եկն առ կայսր 'ի Պոճողէ. մի՛ թէ և նա ոչ իցէ կունդ :

XXII. Իսկ եկեալ Պաւղոսի 'ի Հռովմ, երկիւղ մեծ անկառ 'ի վերայ Հռէիցն. և եկեալք առ նա աղաչեին զնա ասելով. 'ի հաւատս, յորում ծնեալ ես, այսմիկ վրէժ խնդիր լեր, քանզի ոչ է իրաւացի, Խքրայեցի գոլով և առ յԽքրայեցւոց՝ վարդապետ ասել զքեղ հեթանոսաց և ջատագով անթլփատութեան. և զու ինքն թլփատեալ ես, և զթլփատութեանն արհամարհես զշաւասս. արդ յորժամ տեսցես զՊետրոս, ընդդէմ ջանացիր նորա վարդապետութեանն, զի լռեցին մերոց օրինացն պահպանութիւնք անգործ եղեալք :

XXI. ¹ ապա օմ. E. — ² ԱՅ: օմ. A; ՅԱՅ Յ. — ուրախացեալք յուրախ. C; ուրախ եղեն ուրախ. AB. — ³ իսկ—յոյժ օմ. C. — ⁴ մեծ օմ. E. — երթեալ: add. Հռէիցն C. — ⁵ ասէ: ասէր C. — ապա եր C; ապա է E. — ⁷ եկն: բերաւ A.

XXII. ⁸ Պաւղոս C. — Պաւղոսի եկ. 'ի Հռ. E. — երկիւղ: praem. և BC. — ⁹ աղաչ. զնա ասելով: օմ. զնա C; աղաչելով ասէին AB. — ¹⁰ յայսմիկ A; այժմիկ C. — ¹¹ ոչ (առ) օմ. A. — ¹² զքեղ ասել C. — անթլփատութեանն BC. — և զու—զթլփաթ. օմ. B. — ¹³ ինքնին C. — զթլփատութեան E. — զշաւատսդ C. — ¹⁴ տեսանես A; տեսանիցես B. — ընդդէմ—վրդպ. : ընդ մէջ անցջեր վարդապետութեան նորա C. — ¹⁵ լռեաց B; մի՛ լռեցին A. — պահպանութիւն... եղեալ C.

XXI. Περιφημον οὖν¹ ἐγένετο ἐν τῇ Ἀρμη², ὅτι Παῦλος ὁ ἀδελφὸς Πέτρου ζῆ³ καὶ³ ἔρχεται. καὶ οἱ μὲν⁴ πεπιστευκότες τῷ θεῷ ἔχαιρον χαρὰν μεγάλην. τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἐγένετο⁵ τάραχος (θόρυβος) μέγας, καὶ ἀπελθόντες πρὸς Σίμωνα τὸν μάγον⁵ παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· Ἀνάγγελλε⁶ τῷ βασιλεῖ, ὅτι οὐκ ἀπέθανεν ὁ Παῦλος, ἀλλὰ ζῆ⁷ καὶ ἥλθεν. καὶ ὁ Σίμων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους λέγει· Τίνος⁷ οὖν⁸ ἦν⁹ ἡ κεφαλὴ ἡ ἐλθοῦσα¹⁰ πρὸς τὸν καίσαρα ἀπὸ Ποτιόλης; μὴ καὶ αὐτὴ οὐκ εἴη ἀναφαλανδός;

10 XXII. Ἐλθόντος δὲ τοῦ Παύλου ἐν τῇ Ἀρμη φόβος μέγας ἐπέπεσεν τοῖς Ἰουδαίοις. καὶ¹ συνῆλθον² πρὸς αὐτὸν καὶ παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· Τὴν πίστιν, ἐν ᾧ ἐγεννήθης, ταύτην διεκδίκησον· οὐ γάρ δίκαιόν ἐστιν, ἵνα Ἐβραῖος ὄν καὶ ἐξ Ἐβραίων ἐαυτὸν διδάσκαλον εἴπης ἐθνῶν καὶ ἐκδίκητὴν τῆς ἀπεριτμήσεως, καὶ σὺ αὐτὸς ὄν περιτετμημένος³ τὴν τῆς περιτομῆς καταργεῖς⁴ πίστιν. "Οταν οὖν ἴδης Πέτρον, ἀνταγώνισαι κατὰ τῆς αὐτοῦ διδάσκαλίας, ὅτι siluerunt ai τοῦ ἡμετέρου νόμου παραφυλακαὶ neglectae⁵.

XXI. ¹ οὖν HP. — ² om. πόλει CGIQ. — ³ ζῆ καὶ CHP. — ⁴ καὶ οἱ μὲν HP.
— ⁵ τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἐγένετο J. — ⁶ ἀνάγγελλε J. — ⁷ τίνος BCGHILQ. — ⁸ οὖν BCGILQ.
— ⁹ ἦν GH. — ¹⁰ « welche kam ».

XXII. ¹ καὶ HP. — ² « und nachdem sie gekommen waren.... baten sie... »
— ³ « und du selbst bist beschnitten, und... » — ⁴ « verachtet ». — ⁵ Der Arm zu
Grunde liegende griechische Wortlaut wäre etwa: ὅτι ἐπαυσαν αἱ τοῦ ἡμετέρου
νόμου παραφυλακαὶ κατηργημέναι. Wahrscheinlich liegt aber nur eine Verlegenheits-
übersetzung des Armeniers vor, der πᾶσαν zu παυσαν (ἐπαυσαν) verhört hatte
und von hier aus sich das übrige zurechtlegte.

XXIII. Եւ պատասխանեալ Պաւղոս ասէ ցնոսա. Օմէ վարդապետութիւն նորա Ճշմարիտ է, առ յԱքրայեցւոց գրոց հզօրացեալ հանդիպի. վայելուչ է ամենեցուն մեզ հնազանդել նմա:

XXIV. Եւ զայսոսիկ և զնմանս այսոցիկ Պաւղոսի ասացեալ, և ծանուցեալ Պետրոսի, եթէ Պաւղոս եկն 'ի Հռովմ, ուրախացաւ ուրախութիւն մեծ. և նոյնժամայն յարուցեալ գնաց առնա. և տեսեալ զմիմեանս յուրախութենէն լային, և բազում ժամն գիրկս արկեալ զմիմեանս արտասուօք թացեալք լինէին:

XXV. Եւ իբրև Պաւղոս զամենայն զգործս իւր և զզարդն Պետրոսի պատմեաց, և զիարդ 'ի նաւին աշխատեցաւ, և Պետրոս ասաց նմա, զինչ կրեաց 'ի Արմովնէ մոգէ, և զամենայն զործեցեալս նորա. և զայս ասացեալ գնաց առ երեկոյն:

XXVI. Եւ առ վաղեւն եկեալ զամանէ բազմութիւն Հրեից

XXIII.¹ Եւ om. AB. — եթէ C. — ² է om. E. — հզօրացեալ E; հզօրաց B; զօրացեալ AC. — ³ մեզ ամենեցուն C. — հնազանդել A; հանդիպիլ C; հաւանել BE.

XXIV.⁴ Եւ զայսոս. — այսոց. : և զայսոսիկ AE; և ցոմանս զայսոսիկ B; և զոմանս այսոցիկ C. — Պաւղոսի om. C. — ասացեալ: add. ցնոսա A. — ⁵ ծանուց. : add. ապա C. — և (ուրախ.) CE. — ⁶ գնաց: եկն E. — ⁷ տեսեալք CE. — լացին CE. — 'ի բազ. ժամն E. — ⁸ արկեալք C. — միմեանց A. — արտասուօք: om. A; արտասուօքն B. — թացեալ AE; add. զմիմեանս A.

XXV.⁹ Եւ իբրև: om. և CE; om. իբրև AB. — և om. AB. — զզարդն corr.: BCE զզեարդն; om. A. — ¹⁰ և (զիարդ): om. A; և եթէ զ. B. — ¹² զործեցեալսն CE. — զայսոսիկ E. — գնայ AB.

XXVI.¹³ առ վաղ. CE; 'ի վաղ. A; վաղեւն B. — ելեալ C. — զտանէր AB. — բազմութիւնք B.

XXIII. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Παῦλος λέγει αὐτοῖς· "Οτι (εἰ) ἡ διδασκαλία αὐτοῦ ἐστιν ἀληθής¹, ἐκ τῶν Ἐβραίων βίβλων ὡχυρωμένη occurrit (τυγχάνει). πρέπον ἐστὶν πάντας ἡμᾶς πειθαρχεῖν αὐτῷ².

XXIV. Καὶ ταῦτα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια τοῦ Παύλου λέγοντος καὶ ἐγνώσθη¹ τῷ Πέτρῳ, ὅτι Παῦλος παραγέγονεν ἐν Ρώμῃ, ἔχάρη χαρὰν μεγάλην, καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐπορεύθη πρὸς αὐτόν. Καὶ ιδόντες ἀλλήλους ἀπὸ τῆς χαρᾶς ἔχλαυσαν, καὶ ἐπὶ πολὺ² περιλαβόντες ἑαυτοὺς τοῖς δάκρυσιν ἀλλήλους κατεβρέχοντο.

XXV. Καὶ ὡς ὁ Παῦλος πάσας τὰς ἑαυτοῦ πράξεις καὶ τὸ ὕφος¹ τῷ Πέτρῳ ἀπήγγειλεν, καὶ πῶς in navi fatigatus fuerit, καὶ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, σία ἐπασχεν ὑπὸ Σιρωνος τοῦ μάγου, καὶ πάσας τὰς πράξεις (πάντα τὰ πράγματα) αὐτοῦ. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀνεχώρησεν πρὸς ἐσπέραν.

XXVI. Καὶ τῇ ἐπαύριον παραγενάμενος εύρισκει πλῆθος τῶν

XXIII. ¹ ἐστὶν ἀληθής C. — ² « Dass seine Lehre wahr ist, tritt aus den hebraischen Schriften bestätigt entgegen; geziemend ist es für uns alle, ihm zu gehorchen ».

XXIV. ¹ « Und als Paulus.... redete, und kundgethan worden war dem Petrus..... so freute er sich.... » — ² « und viele Zeit ».

XXV. ¹ « Und als Paulus alle seine Thaten und die Ordnung Petrus erzählte ». Die armenischen Handschriften lesen für das griechische τὸ ὕφος պղերդ « das Wie »; ich habe պղերդ als eine innerarmenische Verderbniss aus պղբդ « die Ordnung » τὸ ὕφος gefasst.

առ. աթոռոյն Պաւղոսի. և էր՝ ի մէջ Նըրէիցն և քրիստոնէիցն, որ
առ. 'ի հեթանոսացն, խռովութիւն մէծ. քանզի Նըրէայք ասէին.
Մ'ք ազգ ունիմք ընաիր, թագաւորութիւն, քահանայութիւն
և ցեղ Աբրահամու, Ամհակայ և Յակովը և ամենայն մար-
զարէիցն, ընդ որս խօսեցաւ Աստուած, և որոց եցոյց զիւր խոր-
հուրդն և զսքանչելիս մէծամեծս. դուք, որ 'ի հեթանոսաց, ոչ
ինչ մէծազոյն 'ի տոհմն ձեր, բայց 'ի կոոց և 'ի դրօշելոց և 'ի
գարշելեաց զերծեալք եղէք :

XXVII. **Օ**այսոսիկ և որ սոցին նման ասացեալ Նըրէիցն՝ պա-
տասխանեցին որք առ. 'ի հեթանոսացն ասելով. **Մ'**ք, իրեւ 10
լուաք զՃշմարտութիւնն, վաղվաղակի հետեւցաք նմա թողեալք
զմոլորութիւնն մեր. իսկ դուք և զՀայրենին ծանուցեալք զզօ-
րութիւնն և զմարդարէականս տեսեալք զնշանս և օրէնս ընկա-
լեալք և ընդ ծովն ցամաք անցեալք և զԹշնմամիսն ձեր ընկղմե-

¹ և քր. — հեթ. : ita E ; om. քրիստ. որ առ. 'ի A ; և քր., որք 'ի
հեթ. էին B ; և քր., որ առ. հեթ. C. — ² խռովութիւն : praem.
հեռ և C. — Նըրէայքն C. — ³ թագաւորութեան A. — բահա-
նայութիւն : om. B ; բահանայութիւն A. — ⁴ և 'ի ցեղէն A. — ⁵ և
(որոց) om. E. — խորհուրդ C. — ⁶ որ : om. E ; որք C. — ⁷ 'ի
տոհմն : էին տոհմն AB (տոհմն C). — դրօշեց C. — ⁸ զերծեալ AB.

XXVII. ⁹ զսոցին նմանս (նման C) CE (որ սոցին նման AB).
— ¹⁰ առ. 'ի հեթ. E ; առ. հեթ. C ; 'ի հեթ. AB. — ¹¹ հետեւ-
ցաք : հաւատացաք B. — նմա : զկնի նորա C. — թող. զմոլ. մեր :
ita CE (om. մեր E); և զմոլորութիւն մեր 'ի բաց ընկեցաք AB.
— ¹² զօրութիւն E. — նշանս E. — և (օրէնս) om. C. — ընկա-
լայք CE. — ¹⁴ իրեւ ընդ ցամաք C. — զԹշնմամիս E. — ընկղմեալ C.

'Ιουδαίων πρὸς τὸν θρόνον¹ τοῦ Παύλου. Καὶ ἦν² μεταξὺ τῶν 'Ιουδαίων καὶ τῶν Χριστιανῶν τῶν ἐξ ἑθνῶν³ ταραχὴ μεγάλη. οἱ μὲν γὰρ 'Ιουδαῖοι ἔλεγον· 'Ημεῖς γένος ἐσμὲν⁴ ἐκλεκτόν, βασιλεία, ιεράτευμα καὶ φυλὴ τοῦ Αβραὰμ⁵, 'Ισαὰκ καὶ 'Ιακώβ καὶ πάντων τῶν προφητῶν, μεθ' ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεός, καὶ οἵς⁶ ἔδειξεν τὸ ἔαυτοῦ μυστήριον καὶ τὰ θαυμάτια⁷ τὰ μεγάλα. ὑμεῖς, οἵ ἐξ ἑθνῶν, οὐδὲν μετέζοντεν ἐν τῷ σπέρματι ὑμῶν, εἰ μὴ ἐν εἰδώλοις καὶ γλυπτοῖς καὶ βδελυκτοῖς βέβηλοι⁸ γεγόνατε.

XXVII. Ταῦτα καὶ τὰ ὅμοια τούτοις λεγόντων τῶν 'Ιουδαίων ἀπεκρίναντο οἱ ἐξ ἑθνῶν λέγοντες· 'Ημεῖς ως ἡκούσαμεν τὴν ἀλήθειαν, εὐθέως ἡκολουθήσαμεν αὐτῇ, καταλιπόντες ἡμῶν τὴν πλάνην. ὑμεῖς δὲ καὶ τὴν πατρικὴν γνόντες δύναμιν καὶ τὰ προφητικὰ ὄρῶντες σημεῖα καὶ νόμον δεξάμενοι καὶ τὴν θάλασσαν ἔηραν¹ διαβεβηκότες² καὶ τοὺς ἔχθρους ὑμῶν βυθιζομέ-

XXVI.¹ « bei dem Throne Pauli ». Schwerlich liegt dieser Uebersetzung eine wirkliche griechische Variante πρὸς τὸν θρόνον zu Grunde. Für wahrscheinlicher möchten wir halten, dass Arm πρὸς τὴν θύραν CP zu πρὸς τὸν θρόνον verhört (oder verlesen) hat. — ² Καὶ ἦν P. — ³ « zwischen den Juden und den Christen, die aus den Heiden (hervorgegangen waren) ». — ⁴ Alle vier Handschriften lesen *μεταξὺ*. Sollte dies wirklich ursprünglich sein, dann wäre zu übersetzen: « wir haben auserlesene Art, als königtum, als Priestertum, und als Stamm Abrahams ». Zweifellos aber ist *μεταξὺ* erst entstanden aus ursprünglichem *ταραχὴ* *ἐσμὲν* « wir sind ein auserlesenes Geschlecht, ein königtum... » — ⁵ om. καὶ. — ⁶ καὶ οἵς J. — ⁷ om. αὐτοῦ. — ⁸ « aber ihr seid von den Götzenbildern und von den Idolen und von den Scheusalen los geworden ». Es liegt wohl nur eine falsche Auffassung des Armeniers vor, der βέβηλος im Sinne von « los, ledig » nahm und unter dieser Voraussetzung die vorangehenden Dative *εἰδώλοις* u. s. w. als Ablative wiedergab.

XXVII.¹ ξηρὰν BCDGI. — ² om. τοῖς ποσίν C.

ալս տեսեալ, և սիւն հրոյ և ամպոյ յերկնից ձեզ երեւեալ՝ ՚ի դիշերի, և մանանայ ձեզ յերկնից տուեալ և ՚ի վեմէ ջուր բղիւեալ. յետ այսր ամենայն ՚ի կուռս ձեզ որթ ստացայք և երկիրպագեցէք դրօշելոցն. իսկ մեք ոչ ինչ նշանս տեսեալ հաւատամք զնադու Աստուած, զոր դուքն թողէք անհաւանք եղեալք :

XXVIII. **Օ**այսոսիկ և զայսպիսիս նոցայազթասիրելով ասաց տուաքեալն, ոչ պէտս ունելով նոցա այսպիսի ՚ի մէջ իւրեանց ունել հակառակութիւն, այլ զայսպիսի մեծութիւն ընդունել, զե կատարեաց Աստուած զեւր խոստումն, զոր խոստացաւ Աբրահամու, հօր մերում, թէ ՚ի զաւակէ նորա ժառանգեսցէ զամենայն հեթանոսս. քանիզի ոչ է ակնառութիւն առաջի Աստուածոյ:

XXIX. **Զ**այսոսիկ Փաւզոսի ասելով հանդարտեցին և որք

¹ ամպոյ և հրոյ Յ; հրոյ և ամպ լուսոյ Ա. — երեւեալ ձեզ ԱԲ. — ² մանան Ա. — տուեցեալ Յ. — ³ յետ: praem. և ԱԲ. — ՚ի (կուռս) օմ. Ա. — ձեզ: ձեր Յ. — ստացայք ԱՅ; ստացաք Յ; ստացեալք Ե. — երկիրպագեցէք Ա; երկիրպագեալք ԵՅ. — ⁴ ոչ ինչ տեսաք նշան և հաւ. Յ. — հաւատացաք Ա. — ⁵ դուք Յ. — անհաւան Յ.

XXVIII. ⁶ զայսոսիկ և զայսպիսիս Յ; զայսոսիկ և այսպիսի Յ; զայսոսիկ և յայսպիսի Ե; զայսոսիկ ասացեալ և նոցա Ա. — նոցա օմ. Յ; զնոսա Յ. — յազթասիրելով ԵՅ; յազթահարեալք Յ; յազթահարեալ սիրով Ա. — ⁷ ունելով ԱՅՅ; ունել Ե. — այսպիսի ՅԵ; այսպիսի ինչ Ա; այսպէս Յ. — ⁸ ունել օմ. Յ. — հակառակութեանց Յ. — ¹⁰ ՚ի զաւակէ: զաւակ Ա. — ժառանգեսցէ ԱԵ; ժառանգելոց է Յ. — զամ: հեթ: praem. զերկիր և Ա. — ¹¹ առ. ԱՅ: առ ՚ի յԱստուածոյ Ե.

XXIX. ¹² Փաւզոս Յ. — և (որք) Ե; օմ. ԱՅՅ.

νους ἴδοντες, καὶ στύλου πυρὸς καὶ νεφέλης³ ἐξ οὐρανοῦ ὑμῖν φαίνοντος τὴν νύκτα, καὶ μάννα ὑμῖν ἐξ οὐρανοῦ δοθέντος καὶ ἐκ πέτρας⁴ ὕδατος ῥεύσαντος· μετὰ ταῦτα πάντα εἶδωλον ἔαυτοῖς μόσχον⁵ ἐκ τῆς ασθενείας καὶ προσεκυνήσασθε τοῖς γλυπτοῖς, ήμεῖς δὲ οὐδὲν βλέποντες τῶν σημείων πιστεύομεν τούτον εἶναι⁶ θεόν, ὃν ὑμεῖς ἐγκατέλείπατε ἀπειθήσαντες.

XXVIII. Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα αὐτῶν φιλονεικούντων εἴπεν ὁ ἀπόστολος¹ μὴ χρῆγαι αὐτοὺς τὴν τοιαύτην μεταξὺ ἀλλήλων ἔχειν ἀμφιβολήν², ἀλλὰ τοιοῦτο μεγάλως ἔχειν³, ὅτι πεπλήρωκεν ὁ θεός τὴν ἔαυτοῦ ἐπαγγελίαν, τὴν ὄμοσεν Ἀβραὰμ, τῷ πατρὶ ἡμῶν, ὅτι ἐν τῷ σπέρματι αὐτοῦ κληρονομήσει⁴ πάντα τὰ ἔθνη· οὐ γάρ ἔστι προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ.

XXIX. Ταῦτα τοῦ Παύλου λέγοντος κατεπραύνθησαν οἱ τε

³ καὶ νεφέλης C. — ⁴ om. στερεᾶς CDP. — ⁵ μόσχον CEL. — ⁶ om. σωτῆρα BCGLOQ.

XXVIII. ¹ om. Παῦλος C. — ² « indem sie nicht nötig hätten, solchen Widerstreit unter einander zu haben ». — ³ μεγάλως ἔχειν C « vielmehr solches als eine Grösse aufnehmen ». — ⁴ κληρονομήσει BCDGIOP.

առ. 'ի Հըրէիցն և որք առ. 'ի Հեթանոսացն։ այլ իշխանք Հըրէիցն
 'ի վերայ եկեալք Պետրոսի. իսկ նա առ. 'ի յանդիմանութիւն նոցա,
 յորժամ զժողովարանս նոցա 'ի բաց մերժեաց, ասաց. Եռաւ-
 րուք, եղբարք, Հոգւոյն որբոյ. 'ի ձեռն հայրապետին Դաւթի
 հրաւիրեալք եղէք, թէ 'ի պաղոյ որովայնի նորա դնելոց է 5
 յաթոռ նորա, զորմէ Հայր ասաց. Որդի իմ ես գու, և ես այսօր
 ծնայ զքեզ. խաչեցին վասն նախանձու քահանայապետն. զի
 կատարեսցի աշխարհի փրկութիւն, թոյլ ետ այսմ ամենայնի
 յինքեան կրիլ արդ որպէս 'ի կողէն Ագամայ շինեցաւ Եւս,
 այսպէս և 'ի կողէն Քրիստոսի շինեցաւ եկեղեցի, և ոչ ունի 10
 սպի և ոչ արատ :

XXX. Օսա այժմ երաց Աստուած գուռն որդւոցն Աբրա-
 համու և Ամահակայ և Յակովայ, լինել նոցա 'ի հաւատս եկե-
 ղեցւոյ և մի' յանհաւատութիւն ժողովրդանոցացն. արդ դար-

¹ առ. 'ի (Հըր.) A; 'ի B; առ. CE. — առ. 'ի (Հեթ.) E; 'ի AB;
 առ. C. — այլք B. — իշխանքն Հըրէից C. — ² եկեալ AC; add. A
 սատակել զնոսա. — Պետրոսի — առ. : իսկ Պետրոս առ. A. — ³ յոր-
 ժամ զժողովուրզս և զժողովարանս մերժեաց C. — և ասաց B.
 — ⁴ հայրապետին CE; մարգարեին AB. — ⁵ եղէք C;
 եղէաք E; եղեալք AB. — եթէ B. — որովայնի B; որովայնէ AC;
 յորովայնէ E. — դնելոց : նստուցանել A. — է : էք C. — ⁶ զորմէ:
 զոր և B. — ասաց թէ E. — ⁷ In B lacuna exstat a (քահանա-
 յապետ).քն սազե փրկութի. — ⁸ և թոյլ B. — այսմամի յինքն
 կրիլ AE (A կրել); այնու ամի յինքեան կրիլ C; յամ յինքեան
 կրել B. — ¹⁰ այսպէս և : նոյնպէս C. — և ոչ B; որ ոչ ACE.

XXX. ¹² զայս A. — Ե՞ երաց CE. — ¹³ հաւատս : հօտ C.
 — ¹⁴ յանհաւատութիւն C. — ¹⁴ ժողովրդանոցաց AB; add. B նոցա.

Ἐξ Ἰουδαίων καὶ οἱ ἔξ ἑθνῶν. ἀλλ' οἱ ἀρχοντες τῶν Ἰουδαίων ἐπετίθεντο τῷ Πέτρῳ αὐτὸς δὲ¹ πρός τὸ ἔλεγχος αὐτῶν,
ὅτε τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἀπηγόρευεν, εἶπεν· Ἀκούσατε, ἀδελφοί,
τοῦ ἀγίου πνεύματος· διὰ τοῦ πατριάρχου Δαβὶδ invitati
5 (vocati) fuistis² ὅτι Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας αὐτοῦ³ τεθήσεται
ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ⁴, ὃν⁵ ὁ Πατὴρ εἶπεν· Γίός μου εἶ σὺ, καὶ
ἔγὼ σῆμερον γεγέννηκά σε. ἐσταύρωσαν διὰ φθόνον οἱ ἀρχιερεῖς.
ἴνα⁶ πληρώθῃ ἡ τοῦ κόσμου σωτηρία, συνεχώρησεν ταῦτα
πάντα ἐν ἑαυτῷ παθεῖν. ὥσπερ οὖν ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἀδὰμ
10 ἐκτίσθη ἡ Εὔα, οὕτως καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Χριστοῦ ἐκτίσθη
ἡ ἐκκλησία· καὶ οὕτε⁷ σπίλον ἔχει οὕτε μῶμον.

XXX. Ταύτην οὖν¹ ὁ θεὸς εἵσθετον ἦγοιξεν τοῖς υἱοῖς Ἀβραὰμ
καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, τοῦ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει τῆς ἐκ-
κλησίας, καὶ μὴ ἐν τῇ ἀπιστίᾳ τῆς συναγωγῆς. ἐπιστρέψατε

XXIX. ¹ αὐτὸς δὲ P. — ² Schwerlich handelt es sich um eine Variante; es scheint vielmehr nur der Armenier ἐπαγγεῖλαμένου zu ἐπαγγεῖλάμενοι verlesen und dazu ἐστί ergänzt zu haben. Dann glaubte er wohl übersetzen zu dürfen: « ihr seid berufen worden ». — ³ αὐτοῦ BCGLNPQ. — ⁴ αὐτοῦ BCGLNOPQ. — ⁵ om. τοῦ-
τον οὖν. — ⁶ οὐ COP. « von welchem (über welchen) ». — ⁷ καὶ οὕτε C.

XXX. ¹ om. πᾶσιν.

ձարուք և մտէք յուրախութիւն հօրն ձերոյ Աբրահամու, զե
զլսուտացեալսն նմա կատարեաց Աստուած, ուստի և մարդարէն
ասէ. Երդուաւ Տէր և ոչ զղջացաւ, զե դու ես քահանայ յաւի-
տեան ըստ կարգին Մեղքիսեղեկի. քանզի քահանայ 'ի խաչին
եղեւ բերելով ողջակեզ զեւը մարմինն և զարիւնն վասն ամենայն 5
աշխարհի 'ի զենումն մատոյց :

XXXI. **Օ**այսոսիկ և զսոցին նման ասացեալ **Պետրոսի յոլով**
մասն ժողովրդեանն հաւատաց. դէպ եղեւ կնոջն «**Եերովսի Լի-**
բիայ և Ազրիպակեայ եպարքոսին կինն այնպէս հաւատալ նոցա,
որպէս զե ելանել նոցա յիւրեանց արանցն անկողնոց 'ի ձեռն Պե-
տրոսի վարդապետութեանն. բազումք այնուհետեւ արհամար-
հեալ զզենուորութիւնն իւրեանց յարեցան յԱստուած, որպէս
զե յանկողնոյ թագաւորին զալ առ նա ոմանց և լինել քրիստո-

¹ և մտէք AE; om. B; և տեսէք C. — ³ ասէր AB. — ² զղջաւ-
ցի C. — ⁴ զե E; եթէ AB; թէ C. — ⁵ կարիւնն ամ. AB. (զարիւն E). — ⁶ ամ աշխ. A; աշխ. ամ C; om. ամ BE; add. B
զարիւնն ամենայնիւ. — ⁷ 'ի (զնն.) om. A.

XXXI. ⁷ և սոցին E; և որ սոցին C. — **Պետրոսի :** **Պաւղոսի** C.
— ⁸ հաւատաց: praem. A 'ի նա. — կնոջ AB. — **Լիբիա** B; **Լի-**
բէա C; **Լիբիայ** E; **Լիբիա** A. — ⁹ **Ազրիպակեա** CE; **Ազրիպէա** A;
Ազրիպա B. — եպարքոսի CE. — այնպէս om. A. — հաւատալ:
հաւանեալ B. — (հաւատ.) նոցա: ի նոսա A. — ¹⁰ ելեալ C. — նո-
ցա om. B. — յանկողնոց B; անկողնոցն C. — ¹¹ վրդպ. **Պետրոսի** C.
— այնուհետեւ: add. և B. — արհամարհեալք BC. — ¹² զզենուո-
րութիւն C.; զզենուորութիւն A. — իւրեանց om. B. — In B
lacuna extat post որպէս զե (ի պա...) usque ad ոմանց և.

οῦν καὶ εἰσέλθατε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ πατρὸς ὑμῶν Ἀβραὰμ, ὅτι
ἀ ἐπηγγείλατο αὐτῷ, ἐπλήρωσεν ὁ θεός², ὅθεν καὶ ὁ προφήτης
λέγει· "Ωμοσεν Κύριος καὶ οὐ μετεμελήθη³, ὅτι σὺ εἶ⁴
ιερεὺς εἰς τὸν αἰώνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. ιερεὺς γάρ· ἐν
τῷ σταυρῷ γέγονεν ἐνέγκας⁵ ὄλοκαύτωσιν τὸ ἕδιον
σῶμα καὶ αἷμα ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντὸς εἰς θυσίαν προσ-
ήνεγκεν.

XXXI. Ταῦτα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια λέγοντος τοῦ Πέτρου
τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ μέρος ἐπίστευσεν. συνέβη¹ τὴν γυναικα
Νέρωνος Λιβίαν καὶ τὴν Ἀγρίππα, τοῦ ἐπάρχου σύζυγον² οὕτως
πιστεῦσαι αὐτάς, ὥστε³ περιελεῖν ἔκαυτάς ἀπὸ τῶν τῶν ιδίων
ἀνδρῶν πλευρῶν διὰ⁴ τῆς τοῦ Πέτρου διδασκαλίας. πολλοὶ dein-
ceps καταφρονοῦντες τῆς στρατείας αὐτῶν⁵ προσεκολλῶντο τῷ
θεῷ, ὥστε⁶ ἀπὸ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως ἐλθεῖν τινας πρὸς

² « denn das ihm Verheissene erfüllte Gott ». Ob die Wortstellung in der griechischen Vorlage von Arm lautete ἐπλήρωσεν ὁ θεός oder ὁ θεός, ἐπλήρωσεν, mag dehingestellt bleiben. — ³ Eine von den armenischen Handschriften, C, hat allerdings պատասխիթ բաւաբելդինսէտաւ. Allein diese Variante entspricht genau dem Wortlauten der offiziellen armenischen Bibelübersetzung; aus diesem Grunde ist die Variante als Correctur zu vermuten. — ⁴ σὺ εἶ EQ. — ⁵ ἐνέγκας = ἡνίκα. Zweifellos handelt es sich nur um eine Flüchtigkeit des Uebersetzers, der in der Eile die beiden Worte mit einander verwechselte.

XXXI. ¹ om. καὶ. — ² Arm hat beide Male (für γυναικα and für σύζυγον) dasselbe Wort կին « Weib ». — ³ om. καὶ T. — ⁴ om. δι-, d. h. Arm zieht διὰ—δι-δασκαλίας zum Vorangehenden. — ⁵ αὐτῶν P. — ⁶ om. καὶ T.

նեայս, և ոչ երբէք կամեցան դառնալ՝ ՚ի զենուորութիւնն իւրեանց և ոչ՝ ՚ի պաղատանն :

XXXII. Վկեալ ապա Ախմովն և նախանձու շարժեալ յարուցանէր ամբոխ և սկսաւ վասն Պետրոսի ասել չարիս, մոդ և խարեբայ լինել նմա, և հաւատացին նմա որք զնշանսն և զարուեստն և զսքանչելիս նորա տեսեալ էին. քանզի առնէր օձ՝ ՚ի պղնձոյ շարժել զինքն և քարեղէն անդրեաց ծիծաղել և շարժել նոցա և ընթանալ. և ինքն յանկարծակի յօդս համբառնայր յանզիման նոցա :

XXXIII. Պետրոս զհիւանդս բժշկէր բանիւ, կուրաց աեսանել աղօթիւք առնէր, հրամանաւ զզեւս փախստականս առնէր և զմեռեալս յարուցանէր. ասէր և առ ժողովուրդն, զի մի միայն առ՝ ՚ի Ախմովնէ խարիցիք փախչելով, այլ և ոչ՝ ՚ի յայտնի ցու-

¹ Քրիստոնեայ Ը. — դառնալ կամեցան ԱԲ; օմ. դառնալ Ը. — ՚ի զենուորութիւնն Ե; ՚ի զենուորութիւնս Ա; ՚ի զենուորութիւն Բ; զզենուորութիւնն Ը. — ՚ի պաղատն Ա; զպաղատն Ը.

XXXII. ³ և օմ. ԸԵ. — յարուցանէլ ամբոխ սկսու Ը. — ⁴ զամբոխն Ա. — ասել վե Պ. չարիս Ե. — ⁵ զնշանս և զարուեստս նորա (օմ. զսքանչելիս) Ը; զնշանս և զսքանչելիս նը (օմ. զարուեստս) Ե. — ⁷ շարժեալ Բ. — անդրեաց Ե; անդրեա ԲԸ; անդրի Ա. — ծաղել (sic) Ա. — և շարժել օմ. Ը. — ⁸ նոցա և օմ. Ա; ԸԵ օմ. և շարժել — ⁸ ընթ. և ինքն : այլ և զինքն Ա. — համբառնայր ԱԲ; վերանայր ԸԵ.

XXXIII. ¹¹ աղօթ. առնէր ԱԲ; ապայր աղօթ. Ը; աղօթ. շնորհէր Ե. — զզես—առնէր և օմ. Ա. — ¹² և առ ժող. ԱԲ; և առ ժողովուրդն Ե; ցժողովուրդն (օմ. և) Ը. — ¹³ Ախմովն Ա; ՚ի Ախմովնէ (օմ. առ) Ը. — խարիցիք Ա; չխարիցիք Ը; չխարիցին ԵԱ. — այլ և ոչ յայտնի Ե; այլ ոչ յայտնի Ը; այլ ՚ի յայտնի Բ; այլ յայտնի Ա.

αὐτὸν καὶ γενέσθαι χριστιανούς⁷, οὐδὲ ἔτι ἡθέλησαν ὑποστρέψαι ἐν τῇ στρατείᾳ ἑαυτῶν⁸ οὐδὲ⁹ ἐν τῷ παλατίῳ.

XXXII. Ἐλθὼν οὖν¹ ὁ Σίμων καὶ ζήλω κινούμενος διηγείρετο² fremitum, καὶ ἥρξατο περὶ Πέτρου λέγειν³ κακά, μάγον⁵ καὶ ἀπατεώνα⁴ αὐτὸν εἶναι. καὶ ἐπίστευον αὐτῷ οἱ τὰ σημεῖα et artificia et miracula αὐτοῦ θεωροῦντες⁵. ἐποίει γὰρ ὅφιν χαλκοῦν κινεῖν ἑαυτὸν καὶ λιθίνους ἀνδριάντας γελάσαι καὶ κινῆσαι ἑαυτοὺς καὶ δραμεῖν, αὐτὸς τε αἰφνίδιον ἐν τῷ ἀέρι ἥρθη κατέναντι αὐτῷ ν⁶.

XXXIII. Ο Πέτρος τοὺς ἀσθενοῦντας ἐθεράπευεν λόγῳ, τυφλοὺς ἀναβλέπειν ἐποίει προσευχόμενος, κελεύσματι δαιμονας ἐψυγάδευεν καὶ τοὺς νεκροὺς ἥγειρεν. ἔλεγεν¹ καὶ πρὸς τὸν λαόν, ἵνα μὴ μόνον a Simone fugiendo decipiamini, ἀλλὰ ne

⁷ γενέσθαι Χριστιανούς I. — ⁸ ἑαυτῶν P. — ⁹ οὐδὲ CP.

XXXII. ¹ ἐλθὼν οὖν CO. — ² διηγείρετο CI. « erregte einen Tumult ». — ³ om. πολλά. — ⁴ om. λέγων. — ⁵ θεωροῦντες P. « die... gesehen hatten ». — ⁶ Arm zieht κατέναντι αὐτῶν (statt τούτων) zum Vorangehenden, wie wenn es hiesse ἐνώπιον αὐτῶν « vor ihnen, in ihrer Gegenwart ».

XXXIII. ¹ om. δὲ P.

ցակութեանց ինչ նորա, զի մի' երևիցիք Աստանայի ծառայեալք:

XXXIV. Եւ այսպէս եղեւ, որպէս զի ամենայն երկիւղածաց արանց գարշել 'ի Ախմովնէ, մոդ և անմաքուր զնա կարդալ. իսկ որք 'ի Ախմովն յարեալք էին, զՊետրոս ասէին մոդ լինել. մինչդեռ առ Ախմովն էին նոքա, բանն առ Կերովն կայսր եհաս, և հրամայեաց զԱխմովն առ ինքն ածել:

XXXV. Որոյ մտեալ եկաց առաջի նորա և սկսաւ յանկարծակի 'ի կերպարանս փոփոխեւ, որպէս զի լինել նմա յանկարծակի մանուկ, և յետ փոքր միոյ ծեր, այլ ապա և երիտասարդ՝ ունելով սպասաւոր զԱստանայ. զոր տեսեալ Կերովնի ճշմարտապէս զնա որդի Աստուծոյ կարծեաց. իսկ առաքեալն Պետրոս ուսուցանէր սուտ և մոդ և գարշելի և անսուրբ և ապստամբ և յամենայն Աստուծոյ հաւատս անպիտան զնա լինել:

—¹ ինչ օմ. B. — երևեսցիք E.

XXXIV. ² եղեւ : եղեալք E. — որպէս օմ. AB. — երկիւղած B. —³ արանց : add. և կանանց A. — որպէս — Ախմովնէ : որպէս զի ամ երկիւղածաց գարշելի Ախմովն երեէր C. — մոդ : 'ի մոդէ A. — իսկ — լինել օմ. B. —⁴ որք : որ A. — էին օմ. CE. — մինչդեռ — նոքա AB ; մինչ նոքա եին առ Ախմովն C ; մինչ նոքա էին ընդ Ախմովնի մոդի E. —⁵ բանն : praem. և C. —⁶ հրամայ. : ինդրեաց A. — զԱխմովն : զնա A. — In B lacuna extat a հրամայեաց usque ad կերպարանս.

XXXV. ⁷ որոյ : որ և A. — և (սկս.) օմ. C. —⁸ 'ի կերպ. AC; օմ. 'ի E ; զկերպարանս B. — փոխել E. —⁹ յետ փոքր միոյ : յետոյ C. — և (երիտ.) օմ. C. —¹¹ որդի ԱՅ զնա կարծեալ E. — առաք. Պետր. : ita E ; Պետր. առ. C ; սուրբ առ. Պ. AB. —¹² ուսուցանէր օմ. A. — սուտ : add. զնա A. — և (գարշ.) օմ. BE. — և (ապստ.) օմ. E. —¹³ ԱՅ ABC (ՅԱՅ E). — հաւատսն C. — զնա օմ. A. — լինել : praem. գտեալ E ; add. ասէր B.

per manifestas quidem eius monstraciones quasdam, ὅπως μὴ φανῆτε τῷ διαβόλῳ δουλεύοντες².

XXXIV. Καὶ οὕτως γέγονεν, ὥστε πάντας τοὺς εὐλαβεῖς ἄνδρας βοηλύτεσθαι Σίμωνα¹, μάγον καὶ ἀνόσιον αὐτὸν καταγγέλλειν. οἱ δὲ τῷ Σίμωνι κολληθέντες τὸν Πέτρον ἔλεγον εἶναι μάγον. ὅτε² αὐτοὶ σὺν Σίμωνι τῷ μάγῳ ὑπῆρχον, ὁ λόγος³ ἐπὶ Νέρωνος τοῦ καίσαρος ἦλθεν· καὶ προσέταξεν⁴ Σίμωνα⁵ πρὸς ἑαυτὸν εἰσαγαγεῖν.

XXXV. Ὁ δὲ¹ εἰσελθὼν ἔστη ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ ἤρξατο ἀφνιδίως μορφὰς ἐναλλάσσειν, ὥστε γενέσθαι αὐτὸν ἐξαίρυντος παῖδεν καὶ μετ' ὀλίγον γέροντα, ἀλλοτε δὲ καὶ νεανίσκον, ἔχων ὑπουργὸν τὸν διάβολον. ὅπερ θεωρῶν ὁ Νέρων ἀληθῶς υἱὸν αὐτὸν εἶναι θεοῦ ὑπελάμβανεν. ὁ δὲ ἀπόστολος Πέτρος ἐδίδασκεν φεύστην τε εἶναι καὶ μάγον, αἰσχρόν τε καὶ ἀνόσιον καὶ ἀποστάτην, 15 καὶ ἐν πᾶσιν τῇ τοῦ θεοῦ πίστει² ἐναντίον εἶναι αὐτὸν³.

² Die Rückübertragung des armenischen Textes ins Griechische dürfte etwa lauten: ἵνα μὴ μόνον ὑπὸ τοῦ Σίμωνος ἀπατηθῆτε φεύγοντες, ἀλλὰ καὶ μὴ φανεροῖς δειγματίσεσιν αὐτοῦ, ὅπως μὴ φανῆτε τῷ διαβόλῳ δουλεύοντες. Dass unter diesem so gut wie sinnlosen Wortlauten etwa wirkliche Varianten des griechischen Textes verborgen seien, glauben wir nicht, sondern nur dass Arm dem an dieser Stelle etwas schwierigen griechischen Texte gegenüber sich nicht zu helfen wusste.

XXXIV. ¹ om. τὸν (μάγον). — ² ὅτε « während ». — ³ om. καὶ. — ⁴ προσέταξεν C. — ⁵ om. τὸν μάγον.

XXXV. ¹ « welcher, eingetreten seiend, stand ». — ² πίστει DP. — ³ ἐναντίον εἶναι αὐτὸν P.